

ZÁRÓJELENTÉS

A

**MOHOLY-NAGY MŰVÉSZETI EGYETEM MOME CAMPUS
KREATÍV INNOVÁCIÓS TUDÁSPARK FEJLESZTÉSÉRE KIÍRT
ÉPÍTÉSZETI TERVPÁLYÁZATHOZ**

A jelen zárójelentés a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem által kiírt, a tervpályázati eljárások szabályairól szóló 305/2011. (XII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 2.§ (5) bekezdése szerinti nyílt tervpályázat Bíráló Bizottsága által a Kormányrendelet 17.§ (7) bekezdése szerint készített zárójelentése, mely a Bíráló Bizottság a pályázattal kapcsolatos összegzését tartalmazza az ajánlatkérő számára az alábbiak szerint

1. A TERVPÁLYÁZAT PONTOS CÍME, CÉLJA ÉS JELLEGE:

1.1 A tervpályázat ajánlatkérője:

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem 1121 Budapest, Zugligeti út 9-25.

1.2 A tervpályázat pontos címe:

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, MOME Campus Kreatív Innovációs Tudáspark fejlesztése

1.3 A tervpályázat helyszíne:

Budapest XII. kerület, Zugligeti út 9-25.

1.5 A tervpályázat célja:

Tervező(k) kiválasztása a Campus fejlesztéséhez szükséges tervdokumentációk elkészítésére. A pályázat díjazottjaival az előírások szerinti közbeszerzési eljárás kerül lefolytatásra a tervezési szerződés megkötése érdekében.

1.5 A tervpályázat tárgya:

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem MOME Campus Kreatív Innovációs Tudáspark Fejlesztése a meglévő épületek átépítésével és új épületek építésével

1.6 A tervpályázat jellege, formája

A tervpályázat jellege:	NYÍLT, TITKOS
A tervpályázat eljárás formája:	ÁLTALÁNOS TERVPÁLYÁZATI ELJÁRÁS

A tervpályázat lebonyolítására a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) a Kormányrendelet, valamint a tervpályázati dokumentáció, továbbá a tervpályázati kiírás előírásai szerint került sor.

2. A TERVPÁLYÁZAT LEBONYOLTÁSÁNAK RÖVID ISMERTETÉSE

A tervpályázat lebonyolítására különösen az alábbi jogszabályok, illetve feltételek alapján került sor:

- a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény,
- a tervpályázati eljárások szabályairól szóló 305/2011. (XII.23.) Korm. rendelet
- a tervpályázat 2015. október 7-én megjelent kiírása és meghirdetésre került dokumentációja.

A tervpályázat a 276/2014. (XI.6.) Kormányrendelet átmeneti rendelkezése alá eső minősített adatot nem tartalmaz.

A tervpályázati kiírás és a hozzá tartozó dokumentumok az erre a célra létrehozott honlapon (tervpalyazat.mome.hu) egyszerű regisztrációval váltak elérhetővé.

A pályaművek benyújtása előtt a honlapon beadási számmal ellátott címzéslapot kellett kérni, melynek feltétele a szerzőkre vonatkozó adatlapok és nyilatkozási lapok kitöltése volt. A honlap rendszergazdája (a továbbiakban: Titokgazda) ezeket az adatokat titkosan kezeli.

A tervpályázatra 22 pályamű került benyújtásra; a Bíráló Bizottság a pályaművek közül 22 darabot határidőn belül benyújtottnak fogadott el és azok 2015. december 21-én kerültek felbontásra. A felbontás előtt a Titokgazda a csomag küldeményén szereplő beadási számot leragasztotta és bírálati kódszámmra cserélte, majd a Bíráló Bizottság bontáson jelenlévő tagjai ezzel a bírálati sorszámmal látták el az adott pályamű minden egyes dokumentumát. A bírálati sorszámot csak a Titokgazda tudja beazonosítani a beadási számmal.

A Bíráló Bizottság első plenáris ülésén megállapította, hogy hogy valamennyi benyújtott pályamű megfelelt a titkosság követelményének.

3. ÖSSZEFOGLALÓ A TERVPÁLYÁZATI KIÍRÁS SZERINTI ELŐÍRÁSOK BETARTÁSÁRÓL

A tervpályázatot a kiíró a kiírásban rögzített határidőkkel bonyolította le az alábbiak szerint:

- Tervpályázat meghirdetése digitális rendszerben:	2015. 10. 07.
- Helyszíni bejárás időpontja:	2015. 10. 14.
- Kérdések határideje:	2015. 10. 19.
- Kérdésekre adott válaszok határideje:	2015. 10. 26.
- Dokumentáció beszerzésének határideje:	2015. 12. 16.
- Pályaművek postára adásának határideje:	2015. 12. 16.
- Pályázat eredményének kihirdetése, a díjak átadása:	2016. 01. 29.
- Díjazásban nem részesült pályaművek visszaadása:	2016. 02. 25.

4. A PÁLYAMŰVEK ÉRTÉKELÉSÉNEK SZEMPONTJAI

A Bíráló Bizottság a pályázatokat az alábbi szempontok szerint értékelte:

4.1. Környezeti kialakítás

- Az építészeti koncepció lehetőséget adjon egy korszerű, modern művészeti egyetem kialakítására. Az épületek elhelyezése, kapcsolódása, a környezet kialakítása egy előremutató, innovatív, kreatív környezetet vetítsen előre, úgy, hogy figyelembe veszi a városi környezetet, szomszédos épületeket.
- Az építészeti koncepció és az abból következő beépítési paraméterek adjanak lehetőséget a szabályozás kialakítására, véglegesítésére. Fontos szempont a beépítési paramétereknek való megfelelés vizsgálata, illetve a jelenlegitől való eltérés indoklása. A beépítés kialakítása során figyelmet kell fordítani arra, hogy megmaradjon kellő mértékben a zöld környezet a rekreáció, inspiráló- kreatív pihenés érdekében.
- A terület környezetalakítása, forgalmi kapcsolatai megoldása, zöldfelületi rendszere és mikroarchitekturális elemein keresztül is érzékelhető legyen a Moholy-Nagy Művészeti

Egyetem szellemisége, mely egyszerre gyökerezik 135 éves múltjában, megújulásra való törekvésében és külvilágra való nyitottságában.

4.2. Építészet és tömegalkotás

- A terv építészeti értékei úgy feleljenek meg a modern kor esztétikai és funkcionális elvárásainak, hogy közben megfelelő módon illeszkednek az építészetileg védett épületek architektúrájához.
- Az épületek, az építészeti koncepció hűen tükrözze a művészeti egyetemhez méltó kialakítást, reprezentációs igényeket.
- Az egyes épületek funkcióból eredő specialitások legyenek egyértelműen követhetőek az építészeti koncepcióban, de érződjön, hogy szétválaszthatatlan egységet képez a kutatás, az oktatás és az alkotói folyamat.
- A terv egésze és annak építészeti, műszaki színvonala biztosítsa a megvalósíthatóságot és lehetőséget teremtsen az épület tervezőjének kiválasztására, biztosítékot adjon a kiírónak, hogy az épület tervei megfelelő minőségben el tudnak készülni.
- Ötletes tereivel, fantáziadús építészeti megfogalmazásaival inspiráló, alkotószellemű környezetet teremt a meglévő történelmi épületek adottságainak figyelembe vétele mellett.

4.3. Tervezési program és funkció

- A tervezési programban és a pályázati kiírásban megadott új funkcionális igények teljes körűen megtervezésre kerültek a pályázatban, a térbeli, építészeti megvalósításban. A tervezési programban kiemelt funkciók és funkció csoportok alapterületétől való eltérés $\pm 5\%$ közötti intervallumban kerültek megtervezésre.
- A terv bizonyítja a kiíró számára, hogy a tervezett épületek megfelelő keretet biztosítanak az elmélyült munkára, a reprezentációs igények kiszolgálására.
- Az ötletgazdag koncepció lehetőséget ad az intézmény munkahelyeinek korszerűsítésére, a funkcionális igények magas szintű kiszolgálásra.
- A terv figyelembe veszi a forgalmi, benapozási, energiahatékonysági, akadálymentességi, alacsony környezeti terhelési igényeket

4.4. Költségek

- Az építészeti innovatív, ötletgazdag megfogalmazás mellett, a tervezett Campust takarékos költségű szerkezeti megoldásokkal és anyagokkal tervezték.
- A pályázat kitér arra, hogyan biztosítható az épületek és a környezet alacsony üzemeltetési költsége.

5. A TERVPÁLYÁZAT EREDMÉNYEINEK ÖSSZEFOGLALÓ ÉRTÉKELÉSE

A Bíráló Bizottság a tervpályázat során közreműködő Szakértők véleményét kikérve a pályaműveket felbontásuk után részletesen áttanulmányozta és az értékelhető megoldások alapján a tervpályázatot eredményesnek tartja. Különböző építészeti felfogások alapján változatos megoldások születtek. A megoldások között voltak olyanok, akik nem vették figyelembe a Campust érintő környezeti hatásokat, vagy funkcionálisan nem teljesítették az elvárásokat, vagy az építészeti minőség nem kapott kellő hangsúlyt a benyújtott terveken. A tervpályázat eredményességét jelzi, hogy a Bíráló Bizottság 8 pályaművet talált és tartott arra alkalmasnak, hogy a tervek készítőit díjazásban, vagy megvételben részesítse.

Az értékelés során fogalmazódott meg a Bíráló Bizottságban hogy mi az a legcélszerűbb, környezetével leginkább párbeszédet folytató, építészeti felfogásában karakteres megoldás, ami költségtakarékos, reálisan megvalósítható, működőképes épületet eredményez.

A pályázati kiírás egyetemi campus tervezésére irányult. Az egyetem fő tevékenysége az oktatás, falai között a legnépesebb egyetemi csoport a hallgatók, akik leggyakoribb tevékenysége a tanulás. Egy egyetem épületeire vonatkozó tervezés elsődleges célja tehát az oktatás és a tanulás számára megfelelő terek kialakítása. Az egyetemi oktatás hagyományos helyszínei (előadóterem, szemináriumi terem) mellett a művészeti felsőoktatásban sajátos terek is szükségesek (műterem, stúdió, konzultációs helyiség stb.). Szintén fontos elem az oktatók elhelyezése. A tanulás terei kevésbé egyértelműek. Hagyományosan ide tartozik a könyvtár, továbbá kifejezetten a tanulás számára dedikált terek (pl. tanulószobák). A legújabb kutatási eredmények nyomán azonban tudható, hogy a formális oktatási és tanulási helyzeteken kívül lényegi tanulás történik informális helyzetekben, spontán körülmények között is (mint a beszélgetések, alkalmi találkozások) és a tanulást jól támogatják a környezet különböző modalitásai, amelyek változatos ingereket, stimulusokat biztosítanak. Egy inspiráló tanulási környezet tehát változatos társas és egyéni helyzetek, spontán találkozások és beszélgetések létrejöttét ösztönzi változatos téralakítással, átalakítható berendezésekkel és különböző érzékszervi stimulusokkal. Az is ismert, hogy a tanulás számára a motiváción túl meghatározó az érzelmi, affektív elem, ezért szükséges, hogy a tanulási környezet érzelmeket is keltsen: lényeges, hogy jól érezze benne magát a tanuló, és a környezetet maga is kellemesként apperceptálja.

A MOME szakmai fejlesztési programja (IIP) hosszan és részletesen foglalkozik a tanulás átalakuló szerepével, jelentőségével és ennek téri, környezeti következményeivel. Felhívja a figyelmet a kortárs kognitív és pszichológiai kutatások eredményeire is (sőt gyűjtést is ad belőle), és a fenti jellemzőkkel bíró oktatási tereket és tanulási környezetet vizionál. Az oktatással és tanulással összefüggő formális tereket a campus-fejlesztés tervezési programja tételesen megadta. Ugyanakkor tételesen nem sorolhatók az informális helyzeteket, jó tanulási környezetet biztosító megoldások. Magától értetődő ugyanakkor, hogy a megfelelő terveknek az oktatás és a tanulás formális és informális helyzetait is maximálisan ki kell tudniuk szolgálni, hiszen ez az egész fejlesztés célja. A megfelelő oktatási és tanulási körülményeket sok részzempont együttesen hozza létre. A fentiekén túl alapvető, hogy az oktatási és tanulási terek mérete, arányai többféle oktatási és tanulási módot is támogassanak, így könnyen átrendezhetőek, alakíthatóak, leválaszthatók és összenyithatóak legyenek. A tantermeknél magától értetődő, hogy több kisebb szemináriumi terem összenyitásával létrejövő nagyobb előadótérnek is megfelelő arányúnak kell lennie többféle oktatási módszer és adekvát berendezési változat befogadására. A hosszú, csőszzerű terek még frontális előadások tartására sem alkalmasak, nemhogy másféle nagycsoportos foglalkozásokra. A nagyobb tér leválasztásával keletkező kisebb termek számára is biztosítani kell a zavartalan megközelítést, a természetes megvilágítást. Nem állhatnak elő olyan helyzetek, hogy egyik oktatási helyiség megközelítése csak egy másikon keresztül lehetséges, zavarva az ott folyó munkát. Sajnálatos, hogy ezeket az alapvető követelményeket egy tervpályázat értékelésekor meg kell említeni.

Az oktatási termek közelében kisebb csoportok, párok számára alkalmas beszélgetősarkok kialakítására kell módot adni. Lényeges, hogy a formális oktatási alkalomra várva vagy azt követően legyen módjuk a hallgatóknak, tanáraiknak egymással beszélgetni vagy épp magukban saját gondolataikkal foglalkozni. Azaz formális terek és informális téri megoldások kapcsolódásai elsődlegesek. A tanulásbarát campust keresztül-kasul hálózzák, átszövik ilyen kisebb alkalmi találkozásoknak helyet adó tér-részek, társalgósarkok, ülőalkalmatosságok. A tanulóbarát campuson a közlekedők fontos funkciója, hogy az

egyéni és társas tartózkodásnak is helyet kínáljon. E tekintetben kint és bent (épület és park) egyenrangú.

A tanulás sokféle társas helyzetben megy végbe. Az egyetem legfontosabb pillanatai a találkozások. Tanár – tanár, diák- diák, tanár – diák, tanár és szakalkalmazott stb. között. Ezért egy jó egyetemi tér úgy szerveződik, hogy a szereplők között sűrű találkozásokat ösztönöz. Olyan téri elrendeződéseket biztosít, amelyben egyik szereplő sincs elzárva, periférikus helyzetbe téve, hanem olyan közlekedési áramokat generál, amelyekhez mindenki egyformán közel van és amelyeket mindenki sokszor keresztez. Formális oktatási és tanulási terek, oktatói szobák, tipikus hallgatói tevékenységeket kiszolgáló terek olyan szövetéke ez, amelyben nincs helye blokkosodásnak, különállásnak, elszigeteltségnek. A jó tanulási tér transzparens. A hallgatók számára jól láthatók az oktatók és az is, hogy épp mivel foglalkoznak. És viszont. A terek összekapcsolódnak, egymásba fonódnak. A nem tanulásra és oktatásra dedikált terek is a spontaneitást, a tartózkodást, a találkozásokat szolgálják.

A tervpályázat e fentiek értelmében nem tekinthető maradéktalanul sikeresnek. A beadott tervek többsége (ám sajnos nem mind) ugyan teljesítette a tervezési programban felsorolt funkciók és helyiségek behelyezését az épületekbe, ám ennél tovább kevés terv ment. Alig találni olyat, amely a tanulásról, különösen az informális és spontán helyzetekről mélyebben elgondolkodott volna, vagy legalább az IIP-ben lefektetett elveket érvényesíteni próbálta volna. Kevés olyan terv van, amelyik ügyelt a különböző funkciócsoportok vegyes, az elkülönülést megelőző, a találkozásokat ösztönző elhelyezésére. Számos terv az oktatási szakmai célok IIP-ben lefektetett alapvető céljait sem tartotta tiszteletben, és olyan téri elrendezéseket alkalmazott, amelyekben a MOME tervezett oktatási programja nem megvalósítható.

Így különösen fájdalmas volt tapasztalni a BA, MA és doktori képzési funkcióknak helyet adó terek összekeveredését, intézetekhez kötött termek, műtermek megjelenését, oktatók vagy éppen tanulási terek periférikus, a fő közlekedési áramoktól távoli elrendezését (tetőtérben vagy épp alagsorban), keskeny, hosszúka előadótermi alaprajzokat, összenyíló, egymással kapcsolatot létesítő terek helyett egymástól elforduló, elszigetelő terek sokaságát.

Ugyanakkor jó néhány tervben találhatók egyedi, ötletes rész megoldásokat a terek áttörésére, téri kapcsolatok kialakítására, a transzparencia biztosítására, egymásra fűzött, kapcsolódó téri struktúrákra, formális és informális terek vegyítésére, amelyek rendkívül támogató tanulási környezetet, valódi élménycampust ígérnek.

Teljes mértékben elfogadható terv nincs a benyújtottak között, az oktatási, tanulási szempontból 100%-ra értékelhető néhány is további korrekciókra szorul a fentiek szerint. A 80% és az alatt értékelhető tervek pedig már (különböző mértékben) nem alkalmasak a MOME oktatási programjának, szakmai tevékenységeinek megfelelő befogadására és kiszolgálására. Erre a pályaművek értékelése, kiválasztása során kiemelt figyelmet fordított a Bíráló Bizottság, hiszen az Egyetem alaptevékenységének biztosításáról van szó.

Építészileg nem fogadható el az A épülethez felvezető lépcső elbontása és a bejárat pincszinti kialakítása, mert ez az épület arányait és megjelenését rontja. Kifogásolható és tiszteletlen minden olyan megoldás, ami Farkasdy Zoltán épületét lényegesen megváltoztatja. A kiírás ugyan sugallta a pavilonos rendszer megvalósítását (elsősorban a környező település szerkezetéből adódóan), mégis születtek olyan megoldások amelyek a MOME szakmai fejlesztési programjában (IIP) megfogalmazott elveket úgy értelmezték, hogy egy integrált rendszerű egységes épületkomplexum megfelelőbb környezetet biztosít az oktatási célok elérésére.

1. A telepítési koncepciók típus szerint az alábbi fő csoportokba sorolhatók:
 - a. típus: pavilonos rendszer, két új épület önálló telepítésével és/vagy az épületek közlekedőfolyosóval vagy használható terekkel történő terepszint alatti/feletti összekapcsolásával (1705, 2647, 3956, 4109, 4763, 5912, 5940, 9724, 9876 pályaművek)
 - b. típus: pavilonos rendszer, több új épület önálló telepítésével és/vagy az épületek közlekedőfolyosóval vagy használható terekkel történő terepszint alatti/feletti összekapcsolásával (például: 0623, 0725, 5230 pályaművek)
 - c. típus: pavilonos rendszer részleges integrációval, a meglévő épületek bővítésével, átalakításával, összeépítésével, új épületek elhelyezésével és az épületek közlekedőfolyosóval vagy használható terekkel terepszint alatti, feletti összekapcsolásával (például: 1359, 3175, 3975, 6107, 8459 pályaművek)
 - d. típus: integrált rendszer, egységes épületkomplexum kialakítása a meglévő épületek bővítésével, átalakításával, új épületek elhelyezésével, összekapcsolásával (például: 1263, 3687, 4869, 9650 pályaművek).
2. A beépítés orientációja valamennyi pályamű esetében megőrzi a MOME jelenlegi állapotát.
3. A tágabb környezethez történő illeszkedéssel nem vagy csak érintőlegesen foglalkoztak a pályaművek. A Budakeszi úti kialakult villák és a 4 szintes társasházak („kockaházak”) vegyességéhez a pályaművek többsége elfogadhatóan illeszkedik. A Zugligeti út mentén is vegyesen jelennek meg az alacsonyabb villák („Gondúzó villa” és a hrsz 10945 villa) és a társasházak, illetve a MOME magasabb épülettömegei (például: 0623, 0725, 1359, 1705, 2647, 3956, 3975, 4109, 4763, 5230, 5912, 5940, 6107, 6721, 8459, 9724, 9876 pályaművek)
4. A szűkebb környezethez, a szomszédos épületekhez történő illeszkedés általában elfogadható, de a MOME magasabb épületei és a szomszédos épületek közötti távolság a telekhatárok mentén elhelyezett épületek esetenként kedvezőtlen közelséget eredményezhet (a probléma nem értelmezhető, ha a Zugligeti út 1-7. alatti területek is a MOME területeként kezelhetők). (például: 0623, 0725, 1705, 3956, 4109, 4869, 6107, 8459, 9876 pályaművek)
5. Az épületek telken belüli elhelyezése általában megfelelő, de az épületek közötti tömegkapcsolatok megoldását építészeti szempontból lehet és célszerű értékelni, különös tekintettel a műemléki védelem alatt álló „Gondúzó villa” kezelésére, a lényegesen eltérő magasságú épülettömegek közötti térbeli viszony kezelésére. (például: 0623, 0725, 1359, 3687, 4869, 5230, 8459, 9650 pályaművek)
6. A MOME-SZÍVE elhelyezésére a pályázók – a programban megfogalmazott koncepciónak megfelelően – a jelenlegi A épület és a kollégium között tettek javaslatot. Ez a megoldás lehetővé teszi az épületek (A, Műhely-épület, Média- és Műteremház, Tudásközpont, egyéb épületek) többségének kedvező elérését.
 - 6.1. Néhány pályamű integrált építészeti megoldást javasol, ahol ezek a terek ettől eltérő térbeli kontextusban, de ugyancsak jól működően kerültek elhelyezésre. (például: 3687, 3975, 4869 pályaművek)
 - 6.2. A MOME SZÍVE a pályaművek többségében a terepadottságok kihasználásával, a terepszint alatt, zöldtetővel kialakított terepszint alatti építményként vagy hídszerű szerkezettel fedetten került elhelyezésre, jól használható, központi fekvésű szabad teret, zöldfelületet biztosítva a MOME meglévő és tervezett épületei között. (például: 0725, 1263, 1705, 2647, 3175, 3956, 4763, 5912, 5940, 6721, 8459, 9650, 9876 pályaművek)
 - 6.3. Kedvezőbbek azok a javaslatok, amelyek a meglévő fás növényzet megóvásával, minél

kevesebb fa kivágásával alakították ki ezt a területet.
(például: 3975, 4109, 8459 pályaművek)

6.4. Kevésbé kedvező a MOME SZÍVE felett jelentős burkolt felületeket javasoló pályaművek.(például: 1359, 5230 pályaművek)

7. A Tudásközpont valamennyi pályaműben a program által sugallt helyre került, kivételt képeznek az integrált építészeti koncepcióra épülő pályaművek, amelyek a tervezett épületkomplexum részeként kezelik a funkciót. (például: 1263, 3687, 3975, 4869 pályaművek)

8. A beépítési paramétereknek történő megfelelés a Pályázatok egy részében nem szerepel és nem is egyértelmű.

8.1. A beépítettség mértéke számos esetben nem került számszerűsítésre.

8.2. A szintterületi mutató esetében a területre vonatkozóan javasolt Kerületi Építési Szabályzat (KÉSZ) a Budapest főváros rendezési szabályzatáról szóló 5/2015. (II. 16.) Főv. Kgy. rendelet (FRSZ) módosítását igényli több paraméter, illetve előírás vonatkozásában.

8.3. A legkisebb zöldfelület mértékének számításánál a tetőkertek esetében az OTÉK alapján csak csökkentett felület (81 cm talajtakarás esetében is legfeljebb 75%) vehető figyelembe.

9. A tervezett épületek párkánymagassága változó; általában megfelelnek a program előírásainak (a javasolt legnagyobb építménymagasság 17 m), ugyanakkor több pályamű esetében a javasolt építménymagasság értéke igen nagy párkánymagassággal párosul (például: 2647, 3687 pályaművek).

10. A tervezett épületek tájolása, benapozása telepítési koncepció szinten általában megoldott vagy biztosítható, de néhány pályamű esetében az építészeti kialakítástól függ a tervezett megoldás hatékonysága, különösen a terepszint alatti épületek, épületrészek és a jelentős épületszélességű megoldások esetében. (például: 1263, 3175, 3975, 4869, 5940, 6107, 6721, 9650, 9876 pályaművek)

11. A telken belüli közlekedési útvonalak megoldásának módja lényegében néhány megoldási típusba sorolható. Az épületek feltárását általában a telekhatárok mentén lévő, illetve kialakított útburkolatok, továbbá zsákszerű kiszolgáló felületek biztosítják. A pályaművek többsége átjárható kapcsolatokat javasol a Zugligeti út és a Budakeszi út között, általában a telekhatárok mentén vezetett útvonalakkal, amelyek egyben kerékpárutak is. Több pályamű esetében az épületek közvetlen kiszolgálhatósága korlátozott vagy nem megítélhető, de a későbbi részletesebb tervezés során általában biztosítható.

12. A parkolásra részben közterületen, telken belül részben vagy egészében felszínen, illetve részben vagy egészében parkolóházban, mélygarázsban tesznek javaslatot a pályaművek.

A parkolóházak, mélygarázsok kedvező megoldások, de jelentősen költségesebbek, mint a felszíniek, különösen azokhoz képest, amelyek kihasználják a közterületen történő parkolás lehetőségét, ezzel is növelve a telken belül kialakítható zöldfelületek mértékét.

a. részben a közterületeken például: 0623, 0725, 1359, 5912, 6721 pályaművek,

b. telken belül, felszínen például: 0623, 0725, 1263, 1359, 1705, 3175, 3956, 3975, 4109, 5230, 6170, 6721, 8459 pályaművek,

c. részben vagy egészében parkolóházban, mélygarázsban például: 2647, 3687, 4763, 5912, 5940, 9650, 9724, 9876 pályaművek.

13. A kerékpáros megközelíthetőség biztosítható, egyetlen pályamű sem jelölt ki külön kerékpáros utakat. A kerékpárok elhelyezhetőségének megítélését nehezíti, hogy csak néhány pályamű tartalmaz erre vonatkozó adatokat, a tervezett kapacitások több esetben alulméretezettnek becsülhetők.

14. Az épületek gyalogos megközelíthetősége minden pályaműben biztosított, a pályaművek többsége javaslatot tett a gyalogos hálózat kialakítására. A gyalogos közlekedési rendszer akadálymentessége a legtöbb esetben nem ellenőrizhető a magassági viszonyok, lejtések feltüntetésének hiányában.

6. AZ EGYES PÁLYAMŰVEKRŐL KIALAKÍTOTT RÉSZLETES SZAKMAI BÍRÁLATOK A BÍRÁLATI SORSZÁMOK SORRENDJÉBEN

0623 sorszámú pályamű

A terv kifejezetten gondolatgazdag és igényesen megformált, noha részleteiben több kérdést nyitva hagy. Az alaprajzi javaslatok, a tömegformálás és a téri kapcsolatok alapvetően jók; az építészeti megformálásra tett javaslatok kissé általánosak. A beépítés meglehetősen nagyvonalú, ami felvetheti a gazdaságosság kérdését. Az új B épületen és a Tudásközponton kívül további többszintes műteremház épül az A épület északi szárnya és a Gondúzó villa közé, bonyolult közlekedő rendszerrel összekötve az intézeti épülettel.

További építményként emelkedik ki a környezetéből a MOME Szíve auditóriumának tömbje. A beépítési paraméterek hiányoznak, ezért a beépítés mértéke nem állapítható meg. Kedvezőtlen, hogy a beépítés viszonylag sok tömegre tagolódik, az épületek közel kerülnek a szomszédos telekhatárokhoz és sok burkolt felület alakul ki. A terv, követve a kiírásban sugallt telepítési megoldásokat, jelentősen beavatkozik a terület domborzati viszonyaiba, és komoly változást vetít előre a növényállományban is. A javasolt közlekedési rendszer összetett, de átgondolt és működőképes. A MOME Szíve előtt létrejövő, nagyvonalú városi tér a legelegánsabb megoldások közé tartozik a mezőnyben, kifejezetten méltó az intézményhez. Ez akkor is igaz, ha a közút ezen szakasza a tervezett módon nem kapcsolható a térhez. A területeken izgalmas teresedések születnek, mint például a Technológiai Park, a MOME Szíve és a Tudásközpont között létrejövő, intim hangulatú tér. Az A épület főbejáratának szerepe, a hozzá kapcsolódó bővítéssel való viszonya átgondolatlan. A bővítmény elveszi a teret a Gondúzótól, kellemetlen helyzetbe szorítva az épületet. Az A épület ráépítése transzparens üvegdobozként elegáns megoldás, amely a teljes alapterület kihasználását lehetővé teszi. Ugyanakkor a védett épület építészeti karakterét lényegesen megváltoztatja.

Az új épületeknél a kopolit üveg, mint termikus burok alkalmazása kétséges, hogy a kor technikai követelményeit kielégíti-e. Építészeti hatása is megkérdőjelezhető.

A pályamű kétségtelen pozitívuma, hogy a térszervezés és a belsőépítészet szintjén is teljes mértékben, következetesen valósul meg a nyitottság, az átláthatóság az újrakonfigurálhatóság és a személyre szabottság. Az oktatók tetőtéri elhelyezése a fő közlekedési áramoktól eltávolítja őket.

Még több spontán találkozási, informális tanulási alkalmat biztosító térrész kialakítása lenne szükséges.

Összességében a terv továbbgondolásra érdemes, a tervezők pozitív hozzáállása, építészeti, belsőépítészeti szándéka elismerésre méltó.

A Bíráló Bizottság a pályaművet megvételen részesíti

0725 sorszámú pályamű

A terv minden döntésében végiggondolt koncepció, mely az öröklött fizikai és metafizikai értékek, és az új program összhangjának megteremtésére fókuszál.

Összpontosít a tágabb környezeti-, az építészeti-, a zöldterületi adottságokra, azok megóvására és új életre keltésére. Az egyetlen terv, mely értéknek tekinti és újragondolva megőrzi a B épületet.

Önálló épületek együtteseként kialakított koncepció, pavilonjellegű telepítéssel, három új tömeggel. Az új épületek egyarcúak; a ligetes kertben pilléreken lebegő transzparens kubusok. Az épületek a környezet léptékéhez illő együttest-, épületepárokat alkotnak, ahol a megőrzött meglévő- és az új épületrészek arányosak. Az egyetlen terv, melynél egyensúlyban van a campuson a múlt és a jelen, a tömör-, terepen álló és az átlátszó, lebegő. Rugalmasságra törekvő, tudja, hogy tökéletes megoldás nincs, mert a megoldandó problémák is mindig átmenetiek.

A „legkisebb lábnyom” jegyében minimálisra szorított tömegekkel dolgozik.

A kert a park fáival a gyalogos közlekedés, a közösségi élet, az alkotás és a pihenés tere.

Az épületek térszín alatti összekapcsolásának területe szintén alacsony, így a park fáit kevésbé érinti.

Beépítési paraméterei jók, nagy részük még a ma érvényes szabályozásnak is megfelel. Racionális, gazdaságos, rugalmas és jól ütemezhető.

Az új épületek hármaskikként viselkednek. Kiugró födémeikkel osztott többrétegű árnyékolt üveghomlokzatuk előtt növények felfuttatására szolgáló sodronyok feszülnek. E növényfal a környezetbe illesztés szép gondolata, ám ellentmondásban van az épületek lebegésével, mivel a növények nem tudnak a kertből indulva növekedni, így állandó és költséges gondozást igényelnek.

Az egységes transzparens homlokzatok mögött a cellás irodáktól az egybefüggő közösségi tereken át a kétszintes auditoriumig az eltérő funkciók a belső világ másodlagos, izgalmas kivetüléseként jelennek meg.

Az akadémiai A épületet megtisztítja az évtizedek ráakódott sarától és teljes egészében oktatásra használja. A megoldás egyszerű és jól használható, ám a szeminárium termek összenyitása esetén aránytalan, hosszú terek keletkeznek. Az eredeti épület fő szerkezeteit megtartva a középfolyosókat és aulákat közösségi terekké változtatja. A bejárat grandiózus lépcsősorát lazábban kialakított, akár kedélyes üldögélést is lehetővé tevő feljáróval oldja.

Sajátos helyzet, hogy a rektori, kancellári, gazdasági részleg plusz alapterületét a tervező önmagában álló, az A-hoz nem kapcsolódó, szintén lábakon álló ötemeletes épületben helyezi el a campus északi részén. Az új szárny helye és tömege nagyban hozzájárul, hogy a Gondúzó, ill. az előtte fekvő terület szervesen bekapcsolódhasson a campus életébe. Így az nem egy mögöttes, hanem egy köztes térre nyílik. Ez az elhelyezés azonban elefántcsonttorony hatását kelti és túlzottan elszakítja az egyetem vezetését.

A fő megérkezési pontban kapott helyet a MOME Szíve és a Tudásközpont, melyek így jól kapcsolódnak a külvilághoz. A főbejárat a MOME Szívébe nyílik az utcaszintről. A Tudásközpont felemelésével izgalmas, nagyvonalú ugyanakkor emberi léptékű helyzet jön létre. A terepszint alatti amorf, áttört terek bevilágítását a terepszint felhasításával oldja meg. A könyvtár és a többcélú auditorium bejáráthoz viszonyított helyzete jó, és a tudásközpont alá féloldalra húzott konyha és kávézó elhelyezésével is csak egyet lehet érteni (szellőzés felvezetése stb...). Ugyanakkor a könyvtár és raktárának kapcsolata kidolgozatlan.

A Tudásközpont az egész campus feje. A funkciók elrendezése lentől felfelé a publikusabbaktól az elmélyültebb használat irányába történik. Folyosó bővületekkel és egybenyitott kétszintes terekkel igyekeznek lazítani az itt túlzottan is feszes szerkesztésen.

A B épület megtartásával és újra gondolásával az új építés mértéke nem nyomja el a Farkasdy-féle kompozíciót. Alaprajzának kitisztításával, megnyitásokkal műtermekként jól használható, egybenyitott szintek keletkeztek.

A kívánt plusz funkciókat –projekttermeket- szintenként híddal lazán kapcsolt, lábakra állított új bővítésben helyezi el.

Az így kibővült B szárny a terepszint alatt, közösségi funkciókat is felfűzve kapcsolódik az A épület alagsorához.

A tájépítészeti koncepció az építészeti alapgondolatot szolgálja; az épületek csak megérkező és közlekedő terekkel kapcsolódnak a terephez, fedett-nyitott tereket teremtve, ugyanakkor megőrizve a kerti felszínt. Az egyetlen pályázat, mely számol a diákok bevonásával, és a kertet olyan inspiráló térnek tekinti, amelyet szellemi atmoszféra határoz meg.

A belsőépítészeti megoldásoknál is bevonni kívánja a diákokat; a Műhelyházban, mint potenciális kivitelezési háttérbázisban gondolkodik az egyedi iparművészeti megoldások megvalósításakor. A printelt üvegfelületek, az üvegrétegek közé épített árnyékoló lamellák látványelemek, egyben a transzparenciát szabályozó megoldások is.

A B épület megtartása az építőanyagok fenntarthatósága szempontjából előremutató elképzelés. Ezzel a terv egészére nézve az építőanyagok környezetterhelése alacsonyabb a pályaművek átlagánál

Megjegyzendő pozitívum, hogy nagyon magas színvonalú, eredeti és informatív a tervlap-tablók magyarázó grafikai rendszere.

A tervező teremtő erővel tudott közelíteni a feladathoz. Tervével igazolta, hogy a program teljesíthető volt erőszakos léptékváltás nélkül is!

A koncepció számos eredeti javaslata, felvetése a tervező erőteljes elkötelezettségéről, mély empátiájáról és jó helyzetfelismerő képességéről árulkodik.

A Bíráló Bizottság a pályaművet megvétélben részesíti

1263 sorszámú pályamű

Az egyik legmerészebb pályázat és egyben a park értékét a leginkább értő és képviselő munka, mivel az építészeti attrakció helyett a negatív építészet eszközeit használva, a három épületet összevonva a térszín alatt helyezi el, s egyúttal egy merengő teret hoz létre. Megkapó a kigyózó zöld épülettető látványa a többi épületből nézve.

A pályamű túllép azon, hogy csak egy egyetemi campus épületekkel történő bővítéséről szóljon. Vizsgálja az egész campus területét, viszonylatait, komolyan véve az A épület meghatározó szerepét az egész területre. Vizsgálja a Gondúzót, annak elhelyezkedését, az előtte kialakított tisztással mintegy kiemeli azt.

A teljes program terepszint feletti, új épületekbe történő elhelyezése nem csak optikai, hanem akár tényleges túlépítés is lehetne. Az erre adott válasz, azaz az új épületek egy jelentős részének a terep alatti elhelyezése érdekes és különleges eredményt adott.

Az A épületben elhelyezhető funkciókon kívül minden egyebet térszint alatti épületekbe szervez. A Tudásközpontot, a MOME Szívét, de a B épület funkcióit is egy épített „gödörbe” építi be. a Spirál alakban komponált-, belső Merengő udvart közrefogó épület radikális választ ad sok kérdésre, ugyanakkor a benne rejlő lehetőségeket nem használja ki kellőképpen, ami talán a lemerevített rendszerben jelentkezik elsősorban, ami kevés teret hagy a flexibilitásnak.

A beépítéssel és a választott építészeti megoldásokkal mintegy kiemeli az A épületet. Az új főbejárat nem akar konkurálni az A épülettel, a negatív kontraszt jó megoldást kínál. A kigyózó épület közepén kialakuló süllyesztett kertrész, - a Merengő - nyugodt, védett elhelyezést biztosít, a természetes megvilágítása ugyanakkor a vízszintes és magassági dimenziókból adódóan kielégítő. Az épület külső oldali bevilágítása is kellően megoldott, azonban a lesüllyesztett épületet körülvevő résfalak végiggondolatlanok és igen költséges megoldást eredményeznek. Jó megoldás a régi és új épületek szándékos és teljes körű megkülönböztetése, a teljes terven végighúzó pozitív-negatív kontraszt. Az újonnan kialakított bejárat nagyvonalú és egyértelmű megérkezési pont. A csatlakozó terek, az új közösségi tér, a galérián elhelyezett kávézó fogasztótere, az ezt folytató egyenes vezetésű lépcső jól megformálható tereket alkot, szép átlátásokat ad és kellő fényt biztosít a terepszint alatt is. A homlokzati rendszer ritmusa az eltérő anyaghasználat mellett is finom összhangot biztosít a MMM épületek homlokzatával.

Az A épület felújítása nagyvonalú, Azonban az alaprajzi megoldásai szűkös, nehezen használható tereket eredményeznek. Összességében rossz üzenet, hogy a hallgatók által használt tereket, közlekedési és találkozási csomópontokat a föld alá süllyeszti, míg az A épület felső szintjeire helyezi az intézmény irányításának irodáit.

Az A épülethez csatolt terepszint alatti, nagyméretű üveg felülvilágítókkaal ellátott műtermek jól szolgálják az egyetem működését, rugalmas téralakítást biztosítanak. A megoldás figyelemreméltó. Az elhelyezésből adódó terepszinten kialakuló zöldtető nagyvonalú gesztus a Gondúzói épülethez való viszonyában, egyúttal – a felülvilágítók miatt ha korlátozottan is - növeli a használható zöldterületek arányát.

A Bíráló Bizottság a terv radikalizmusát és a felvetett gondolatokat nagyra értékelve a pályaművet megvételben részesíti

1359 sorszámú pályamű

A pályamű integrált pavilonjellegű beépítésre tesz javaslatot, amely önálló épülettömegek terepszint alatt összekapcsolt összefüggő térrendszerén alapul. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés kedvező, mert az új B épület viszonylag alacsony, a keleti oldalon pedig nagyobb távolságot tart a telekhatár felé a markáns tömegű új épület. A javasolt belső kapcsolatrendszer vonala megfelelő feltárást biztosít valamennyi épület(rész) felé. Kedvezőtlen, hogy a beépítés viszonylag sok tömegre tagolódik és a „Gondúzó villa” körüli szabad tér is lecsökken. A területen aránytalanul sok terepszint alatti beépítés és burkolt felület alakul ki.

A pályázat erőteljes, városias beépítést irányoz elő, az új tömbökkel és a nagy kiterjedésű burkolt felületekkel gyakorlatilag megszüntetve a korábbi ligetes jelleget. Pozitívuma, hogy átlátható, világos rendszert teremt, és lehetőséget kínál a későbbi bővítésre is. A telepítéssel, tömegképzéssel kapcsolatos bizonyos részletek (például a B épület ferdén behúzott végfala) ugyanakkor ebből a rendszerből kilógnak; a geometrikus szerkesztésmód több helyen következtlenességekhez vezet a tengelyek, téri kapcsolatok szintjén, illetve érezhetően nem tud mit kezdeni a legrégebben itt álló épülettel, a Gondúzóval sem. Az egyes funkcionális egységek telepítése alapvetően a kiírásban megfogalmazottakra reflektál. Az épületegyüttes szinte egészen végigvezetett, beltéri közlekedőtengely a terv fontos erénye, a közlekedést és a logisztikát is megkönnyíti. A közösségi területek néhol túlzottan nagyvonalúak. Az A épület és bővítményének kapcsolata, a tervezett közlekedőmag elnagyolt; az A épület belső átalakítása kevésbé meggyőző, labirintusszerű tereket eredményez. Ezzel együtt méltányolandó, hogy közvetlen kapcsolatot teremt a bővítményben elhelyezett otthonterek és az A épületben tartott tanári munkahelyszínek között. Az A épület jelenlegi bejáratát a lépcsősorral együtt megtartja, de az új főbejáratot egyértelműen a MOME Szívében jelöli ki. Az A épület bővítésének helyszíne elhibázott, gyakorlatilag elveszi a Gondúzó perspektíváját. A beépítés összességében erősen túlzott, és míg az A épületét helyzetét, kiemelt szerepét kritikátlanul elfogadja, a Gondúzó ugyancsak értékes épületét kifejezetten alantas pozícióba kényszeríti.

A nem kívánt hőterhelés elvezetésére alapuló koncepció nem illeszkedik a várható használati mintába (nyáron, legnagyobb hőterhelés idején redukált használat); ezzel együtt a belső árnyékoló és az alacsony g értékű üvegezés nem elegendő az átmeneti időszak hőterhelésének csökkentésére, külső árnyékoló pedig csak a homlokzatok egy részén megoldott.

Ugyanakkor a tervezett épületek aránya jó, az üvegezett felületek mennyiségétől eltekintve a lehűlő felületek aránya kedvező. Zöldtető alkalmazása jó hatással van mind az energiamérlegre, mind az esővíz lefolyásra, de nincs konzekvensen alkalmazva. Esővíz zuhanyzásra egészségvédelmi okokból nem hasznosítható.

Az oktatási, tanulási terek elosztása, beosztása jól sikerült, de talán kicsit "túltervezett". Doktori képzés elhelyezése zárt struktúrában, kicsi átláthatósággal történt. A tudásközponton belüli terek a beosztás miatt nem kínálnak kellő áttekinthetőséget. Oktatók elhelyezése kieső helyen, nehezen megközelíthetően történt.

1705 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés kedvező, mert az új B épület viszonylag távol kerül a telekhatártól, a keleti oldalon azonban az új négyszintes épület viszonylag közel kerül a szomszédos meglévő épülethez. A területen viszonylag sok burkolt felület alakul ki (különösen az A és a B épület közötti területen. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér nem csökken. A tervezett beépítés értéke, hogy törekszik a meglévő faállomány megőrzésére.

Az alkalmazott, sablonos építészeti megoldások jellegtelen tömegeket és összképet eredményeznek. A telepítés a kiírásban javasoltakat képezi le. Az egyes épületeket azonban nem igazítja egymáshoz; a Tudásközpontot a telekhatárhoz igazítja, ezzel megismételve a korábban a Kollégium felépítésével elkövetett hibát, és leválasztva a Technológiai Park épületeit a campus egészéről. Az A épület bővítése előnytelen. Az épület elveszti eredeti, mesterkévre valló arányait, a kiegészítés a háttérbe húzódáshoz eltúlzott, az önállósághoz viszont nem elég markáns. Előnytelen megoldás, hogy a hangsúlyos főbejárat az A épületben marad. Ráadásul a hagyományos tengelyek és belső kiképzés megtartása mellett a funkciók megváltoznak: a főbejáratról egyenesen továbbhaladva az így kiemelt pozícióba kerülő rektori és kancellári irodához jutunk. Ez a hierarchia, valamint a belső közösségi terek, illetve a flexibilitás hiánya alkalmatlanná teszi az A épületet a neki szánt feladatra. A MOME Szíve bejárata másodrangú maradt, az ottani fogadótér kialakítása nem kapott megfelelő figyelmet. A két épületrészt összekötő, nagyszabásúnak szánt lépcsősor a szándék ellenére kisszerű hatású, egyértelműen kényszermegoldás. Fontos gondolat a campus hosszanti tengelyén húzódó, mélyföldszinti közlekedőtengely, illetve értékelésre méltó, hogy elhelyezése a meglévő fák megőrzésének igényével történt. Kialakítása azonban nem teljesen átgondolt, sem a kapcsolódó terek funkcióit, sem a közlekedő teljes értékű, élményszerű használatot lehetővé tevő kialakítását tekintve.

A tervezett épületek kompaktak, kevés lehűlő felülettel. Hőkomfort szempontjából a felület fűtés-hűtés kedvező, ugyanakkor a külső árnyékolók hiánya sugárzásos aszimmetriát eredményezhet, amely kedvezőtlenül befolyásolja a termikus komfortot. Az árnyékolás megoldatlansága miatt - ugyan vizuális komfort szempontjából jól teljesít a terv - a káprázáskorlátozás problémát okoz. A pályamű energiahatékonyságra vonatkozó részei kidolgozatlanok.

A ép.-ben jó az oktatói és műtermi terek vegyítése: elősegíti a találkozások sűrűbbé válását oktatók és hallgatók között. B ép.-ben a szemináriumi termeket összenyitva keskeny hosszú, oktatásra alkalmatlan terek jönnek létre. Az oktatók elhelyezésére (szintenként) elkülönítve kerül sor (2., 3. szinten), közös tanári klubjuk a földszinten. A szakmai programmal ellentétben a műtermek intézetekhez kapcsolása, e téri elrendezés nem kívánatos szakmai hatásokat eredményezhet. Tudásközpont térszervezése nem szolgálja a kapcsolódásokat, az átláthatóságot (pl. co-working irodák nem kp-i helyzetben, hanem periférián, sorolt irodai/stúdió rendszer stb.).

2647 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, de az új B épület viszonylag magas tömege közel kerül a telekhatárhoz, a keleti oldal telepítése kedvezőbb, ott nagyobb távolságot biztosít az új épület és a szomszédos meglévő épület között. A B épületet nem köti össze a többi épülettel. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér nem csökken. Kedvezőtlen, hogy kiterjedt terepszint alatti beépítést javasol. A tervezett beépítés a meglévő faállomány megőrzését hangsúlyozza, ugyanakkor lényegében fák nélkül kialakított burkolt, illetve gyepes előteret tervez a főbejárat előtti szakaszon. Az A épület mögött javasolt „Elmélkedő” területén is a faállomány csökkenésével kell számolni.

A telepítés gyakorlatilag szó szerint a kiírásban sugallt megoldásokat követi. A B épület és a Tudásközpont esetében az előzőleg is itt állt épületek helyének megtartása nem kedvező, bár a MOME Szíve földalatti telepítésével a Tudásközpont és az A épület közötti kapcsolatról a tervező gondoskodik. Nehezen érthető, miért indokolja ehhez képest a B épület leválasztását a pavilonos beépítési jelleggel. Az építészeti koncepció hiányossága miatt úgy tűnik, sok nyilvánvaló kérdés fel sem merült a tervezőben. A megjelenő eredeti gondolatok, például a MOME Szívének a Budakeszi út felé történő megnyitása, indokolatlanul maradnak. A koncepció legnagyobbbrészt a tervező által felvázolt, zavaros és összefüggéstelen szimbólumrendszerre támaszkodik, amely nem lép túl a közhelyek szintjén. Ezek több esetben, mint a hagyományosan Pécsre jellemző eozionmázás burkolatok, vagy az ún. három tó rendszere esetében, az építészeti kihívás már-már komikus félreértéséről árulkodnak. Nehéz elhinni, de minden arra utal, hogy a tervező a B épületet és a Tudásközpontot voltaképp ablakok nélkül képzei el. Ez nem csupán annak mond mindenben ellent, amit a korszerű középület-építészetéről gondolunk, de alapvetően kérdőjelezi meg a tervező szakmai felkészültségét is. Sajnos, ez a helyzet többször megismétlődik, például a tetőkerti fürdőmedence esetében, ahol nem csupán a közönségforgalomhoz szükséges terek hiányoznak, de még a medence körüljárhatóságát sem sikerült biztosítani. Talán nem felesleges megjegyezni, hogy a melegvizes fürdő fenntartása – a tervező állításával szemben – jelentős plusz költségeket igényel, ráadásul az intézmény profiljához nem tartozó funkciókat von magával. Ugyanez igaz a kerti „biotop” (helyesen: biotóp) medencére. Tájépítészeti koncepcióról a terv kapcsán nem beszélhetünk.

A vázolt üzemeltetési "koncepció" nem működőképes. Az alkalmazott anyagokról kevés derül ki a pályaműből, környezeti szempontból nem értékelhető. Vízgazdálkodása nem fenntartható. A nyílászáró nélküli, zárt dobozok hőveszteség szempontjából kétségkívül kedvezőek, ugyanakkor huzamos emberi tartózkodásra szolgáló terek elhelyezésére nem alkalmas, vizuális komfort nincs.

3175 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek és az A épület bővítésének együtteseként kialakított integrált koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, mert az új B épület alacsonyabb (háromszintes) tömege viszonylag távol kerül a szomszédos villától, a keleti oldalon azonban az új öt-hatszintes épület viszonylag közel kerül a szomszédos meglévő épülethez. A B épületet terepszint alatti terek kötik össze az A épülettel, létrehozva az épületek térbeli integrációját. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér nem csökken. Az integrált beépítés értéke, hogy törekszik a meglévő faállomány megőrzésére, ennek ellenére sok fa kivágásával kell számolni.

A telepítés a kiírás által vázolt megoldásokat követi, arányosan elosztott tömegekkel, szépen átgondolt pozicionálással, amely a Technológiai Park és a Gondúzó épületeit egyaránt a campus szerves részévé teszi. Az A épület hátsó szárnya helyére új, a Tudásközponthoz és a B épülethez hasonló architektúrájú tömböt javasol. Az A épület megtartott főbejárata mellett újat is nyit utcaszinten a MOME szívébe. Az épülettömböket a -1 szinten összekapcsolja. Az A és a B épület esetében ez szerves összeépítést jelent, amelynek földalatti helyiségeit két átrium világítja meg. Az így létrejövő MOME Promenád a terv egyik legértékesebb eleme, az egyes épületekben a legfontosabb központi terek valóban erre szerveződnek. A MOME Szíve kialakítása ugyancsak pozitív, a kellemesen sorolt, de önállóan is megközelíthető funkciókkal, illetve az itt, valamint az A épület új hátsó szárnyának alsó szintjén elhelyezett két (!) nagyelőadóval, amelyek összekapcsolása (illetve az egyik önálló bejárata) új hasznosítási lehetőségeket is kínál. A létrehozott tér összetett, de átlátható; ugyancsak jó a kapcsolat a Technológiai Park tömbjeivel. A könyvtár elhelyezése a neki szánt publikus funkcióhoz méltó, hiányzik azonban a megfelelő méretű raktár. Az új épületek és épületrészek alaprajza kifejezetten változatos elrendezést tesz lehetővé. A toronyszerű tömegek jól sikerültek, nem terhelik túl a campus összképét, illetve a környezetet. Megfontolandó viszont, valóban szükség van-e a B épület önálló bejáratára. A koncepció összességében elméleti szinten erősebb, mint a megvalósítás gyakorlatában. Míg a használatot tekintve a terv képes a campus szervesülését megteremteni, mindez az építészeti kialakítás terén illúzióknak tűnik.

Az épületeken javasolt klímahomlokzat előremutató, energetikailag működőképes megoldás. A napvédelem kialakítása azonban rajzilag nem ábrázolt. Az épületek általában jó vizuális komfortot biztosítanak, az A épület és bővítményének közel eső tereinek kivételével. A javasolt szerkezeti megoldás összességében kedvezőbb környezeti lábnyommal rendelkezik a hagyományos vasbeton építési módhoz képest, ugyanakkor a nagy fesztávok miatt ez az előny elvész.

Az oktatási, tanulási terek, téralakítás szempontjából jók, jól kapcsolja az oktatóknak helyet adó és a tanulási tereket.

3687 sorszámú pályamű

Ez a pályázat nyújtja a legmarkánsabb, legbátrabb megoldást a beérkezett megoldások közül. A határozott mozdulat számos előnyt eredményez. Egyetlen épülettömegben helyezi el az összes funkciót és ezzel a döntéssel a legnagyobb szabad zöldterületet biztosítja a Campus területén belül. A „rég” épületek – az A épület, a Gondúzó villa – és az „új” épületek – a Műhely, a Média és Műteremház - közé ékelődve szétválasztja és egyúttal össze is köti azokat, megteremtve egy történeti és egy kortárs hangulatú területrészt az egyetem kertjében. Az új épület meghatározó erővel fordul a Zugligeti út felé, egyértelművé téve az új bejárat helyzetet. Mind a külsőben, mind a belsőben szép, egymásra rímelő a létesítmény és a két épület megközelítése. Az új szárny kapcsolata az A épülettel több szinten és több oldalról biztosított, a határozott geometria ellenére is szervesnek mondható a viszony a két épület között, mind funkcionális téren, mind a tömeg és a térkapcsolatokat tekintve. A hatalmas tömeg nem megszokott az alapvetően villaméretű házak között, de annak idején a Farkasdy-féle épület is egy új léptéket hozott be a területre és ezt az új léptéket igazolja a létesítmény középület volta. Elgondolkodtató, hogy egy egyetemi épületet egyáltalán szabad-e villaszerű épületekbe, szétszórva elhelyezni. A pályázó válasza a felvetett kérdésre egyértelmű és az elsőre szokatlannak tűnő választ számos érv támasztja alá.

Az egyszerű hasáb belső terei, térkapcsolatai izgalmasak, és adott esetben kellően rugalmasan tud fogadni bármilyen átalakítási kérést. Az A épület belső átépítése is hasonló belső téri helyzetet kíván megteremteni, azonban ennek a javaslatnak kevés pozitív hozadéka van, az izgalmas belső terek mellett kellemetlen funkcionális korlátozást eredményez és talán statikai problémát is generálhat. Az alkalmazott anyagok méltóak a pályázat gondolati erejéhez. A beton, az üveg és a fa alkalmas eszközök az épület színvonalas megjelenítésére, a fa árnyékolók mindig változó, az aktuális működéshez igazodó használata kortárs homlokzatot eredményez, a hatalmas tömeg feloldására alkalmas megoldás. Az új épület tömege csak a légi felvételekről látszik egyben, az ügyes telekre ültetés miatt a telken lévő házakkal együtt, azok viszonyában látszik, mindig egy sajátos képi kimetszésben. Az épület a modern építészet értékeit kortárs módon idézi meg, a lábakra állítás, a komplex belső, a tető teljes mértékű kihasználása egyfajta időn átnyúló kapcsolatot is jelent Moholy-Nagy László korának építészetével. A határozott gesztus alkalmas egy művészeti egyetem „brand” –szerű megjelenítésére.

A magas színvonalon megfogalmazott radikális javaslat mellett kérdés azonban az, hogy az elképzelés miben tud többet nyújtani a hivatkozott és megidézett Le Corbusier-i lakógép több , mint fél évszázados ideáljához képest, mitől válik inspirálóvá a 21. század felhasználója számára. Az erre adott válasz hiányában a program radikalizmusa – a helyi védettségű A épület hátsó szárnyának elbontásával, illetve a javasolt új tömb 100 m hosszú és az építménymagasság ajánlott értékét (17m) jóval meghaladó-, helyenként 28-30 m legnagyobb magasságot elérő méreteivel – erősen kétségessé teszi a megvalósíthatóságát.

A Bíráló Bizottság a pályamű radikális javaslatát és innovatív gondolatait magasra értékeli, ezért a pályaművet a II. díjban részesíti.

3956 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, az új B épület tömege távolabbra kerül a telekhatártól, a keleti oldal telepítése kedvezőtlenebb, mert az új épület és a szomszédos meglévő épület között a távolság csökken. A MOME SZÍVE elhelyezése kedvező.

A telepítés a kiírás által sugalltakat követi. A terület szélére tolt új tömbök a hangsúlyt az A épületre helyezik, azzal együtt, hogy a MOME Szíve önálló, szépen formált bejáratot kap. A Tudáspark túlságosan hátrahúzódik, valósággal ráül a Technológiai Park épületeire, így a terület délkeleti részén kellemetlen, zavaros sűrűsödést eredményez. A beépítés meglehetősen nagy volumenű, a Tudásközpont, az A épület és a B épület zónájában a zöldfelület egészét megváltoztatja. A terv értékes pontja, hogy az új tömböket önálló, sajátos architektúrával ruházza fel. Megtévesztő, hogy – elsősorban a választott formanyelv miatt – ezek inkább előadó-művészeti központra, mintsem oktatási épületre emlékeztetnek; a homlokzatot meghatározó, nagyvonalú gesztusok (a vertikálisan osztó pillérek, illetve az erősen előreugró párkányok) egybefüggő, nagy belmagasságú belső tereket sejtetnek. Az összkép maníros, az oszlopos-párkányos tömegek, amelyek a tervező szándéka szerint egyszerre igazodnak a „historizáló” és a modern épületekhez, ezzel valójában feladják önállóságukat. A látszólag átgondolt formanyelv ellenére az épületek külső kialakítása több esetben is ellentmondásos. Figyelemreméltó gondolat az A épület -1 szintjének bővítése a Zugligeti út irányába, és önálló homlokzattal való kialakítása. Nem kedvező azonban a kávézó és étkezőterének itteni elhelyezése, mivel meglehetősen távol esik a többi közösségi tértől. A MOME Szíve egyszerű oktatási tömb, a kívülről reprezentatív bejárat ellenére sem kap olyan funkciót, amely nevének megfelelően az intézmény központjává tehetné.

A pályamunkában megfogalmazott energetikai javaslatok, célkitűzések kidolgozatlanok. Az épületek napvédelme javarészt megoldatlan, a lehülő felületek és energiahatékony épületforma tekintetében rosszul teljesít a pályamű.

Jól sikerült az oktatói, szemináriumi és műtermi funkciók kevert elhelyezése az A ép.-ben: az egymást keresztező útvonalak jó találkozási kényszereket hoznak létre oktatók és hallgatók között. Az A ép. szemináriumi terei nehezen kezelhetők (egybenyitva használhatatlan, keskeny, hosszú előadóterek jönnek létre). Az oktatók elhelyezése különálló irodasorokban történt nagyobb közös terek helyett.

3975 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek integrált együtteseként kialakított koncepciót javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés megfelelő, mert úgy az új B épület, mint a keleti oldalon tervezett új épület távolabb kerül a telekhatártól. A koncepció értékes eleme, hogy a „zöldbeágyazott” épület – miközben törekszik a fák megőrzésére – egyetlen központi épületként kapcsolatot teremt a többi épülettel. A B épületet terepszint alatti folyosó köti össze az A épülettel. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér nem csökken. A tervezett beépítés értéke, hogy törekszik a meglévő faállomány megőrzésére.

A terv megtartja az A épület jelenlegi megközelítését. A MOME Szívének bejáratát némileg elrejtve, az új épülettömb keleti oldalára helyezi. Az épületszárny így minden könnyedsége ellenére a Zugligeti út felé alapvetően zárt, és a megközelítés előtt a délkeleti sarokban hagyott előkertet leszámítva a campus többi részét is elzárja. Az épületeket összekapcsolódó közlekedő a -1 szinten alapvetően folyosó-jellegű; a hagyományos elrendezés merevségét az A épületben kevésbé lazítja fel a terv. A B épületben több kedvező kialakítású helyiség, alapvetően jó elrendezés, de nem világos, miért a szomszédos telek felé nyitja meg, és tartja zárva az A épület felőli homlokzatot. Az új épületek rácsostartós szerkezete, amely építészeti kísérletként sem utolsó, jóval nagyobb teret hagy a flexibilitásra. A Technológiai Parknál azonban szűkös, kellemetlen téri viszonyokat eredményez, megkérdőjelezhetővé teszi a fejlesztés egész eddigi menetét. A terv tájépítészeti elképzelései vázlatosak, a park közlekedőrendszere például a Gondúzó épületét nem is érinti. Az építészeti kialakításra adott javaslatok ugyancsak elnagyoltak.

A pályamű fenntarthatóságra és energetikára vonatkozó munkarészei kidolgozatlanok. A terv építőanyag-felhasználásának környezeti lábnyoma a mennyiségekből és szerkezeti feszítávokból adódóan magas, az anyaghasználatra vonatkozó elképzelések azonban vázlatosak. A homlokzatképzés energetikai szempontból kifogásolható, a lehűlő felületek mennyisége és minősége kedvezőtlen. Vízszintes fix árnyékolókkal nem biztosítható kielégítő napvédelem a természetes megvilágítás fenntartása mellett.

A szakmai programot (BA, MA, DLA tanulási/oktatási egységek elkülönítése) a tervezés teljes mértékben figyelmen kívül hagyta; az MA és a tudásközpont funkcióit szétszórta, vegyítette.

4109 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés is megfelelő, mert az új B épület tömege megfelelő teret hagy a szomszédos épületnek, míg a keleti oldalon tervezett új épület markáns tömege kissé távolabb kerül a telekhatártól, mint a jelenlegi kollégium épülete. A kiírásban sugalltaknak megfelelő telepítéshez arányosan elosztott tömegek járulnak. A B épület az A épület tengelyéhez igazodik, a trapezoid alaprajzú Tudásközpont a terület keleti csúcsába, a fő megközelítési irányhoz kerül; innen nyílik a MOME Szíve bejárata is. Az A épület kültéri lépcsősort a terv megszünteti, és az épület előtti területet lemélyítve a bejáratot az alagsori szinten nyitja meg; annak megközelítését kisebb, rézsútosan elhelyezett lépcsőkkel oldja meg. Az A épület hátsó bütüjének üveges megnyitása azon kevés megoldások közé tartozik a pályázaton, amelyek valóban többletet hoznak létre a meglévő, érdekes építészeti részletek eltüntetésé árán. Ez nem igaz azonban a főhomlokzati beavatkozásra: a lemélyítés és az alagsori szint megnyitása (különösen az eltérő méretű ablakokkal) az eredeti, átgondolt arányrendszer felborításához, hamis összképhez vezet. A Tudásközpont egyedi árnyékoló rendszere látványos, akár oktatási szempontból is érdekes és tanulságos megoldás. Az épület tömege kiegyensúlyozott, a környezethez illeszkedő, de nem harsány. A leírásban megfogalmazott „landmark” jelleghez ugyanakkor mindez kevés. A növényzet nagymértékű csökkenéséhez vezet az A és B épület közötti földalatti beépítés (a felülvilágítók a megmaradó zöldfelület használhatóságát is korlátozzák), illetve az A épület előtti térség lemélyítése.

Jó eszközökkel és nagymértékben növeli a vizuális komfortot az A épületben, ugyanakkor a használati minta figyelembe vételével az északi üvegfal éves energiamérlege várhatóan negatív. Általában magas szintű természetes megvilágítást biztosít, azonban nem minden esetben reagál a funkciók elhelyezése a tájolásra (T épület). A felület fűtés-hűtés és külső árnyékolás jó hőkomfortot biztosít, a terek jelentős része természetesen szellőztethető. A pályaművek között az egyik legkidolgozottabb megoldást adja a szoláris nyereségek hasznosítása és a nem kívánt hőterhelés kizárása tekintetében, a B épület kézi mozgatású külső árnyékolói a tervezett funkciójukat várhatóan nem töltik be. Az energetikai és fenntarthatósági koncepció példaértékű, átgondolt.

Jó megoldás az oktatói irodák kevert elhelyezése. Jól sikerült megoldások az átláthatóság növelésére nemcsak az új építésű, hanem az A épületben is. Az oktatók elhelyezése nem szerencsés, kiesik a fő hallgatói közlekedési útvonalakból.

A Bíráló Bizottság a pályaművet megvételen részesíti

4763 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, de az új B épület 3-4 szintes tömege közel áll a telekhatárhoz. A keleti oldal telepítése kedvezőbb, ott nagyobb távolságot biztosít az új épület és a szomszédos meglévő épület között. A B épületet funkcionális terekkel kialakított terepszint alatti terület és a terepszint felett is folyosó köti össze a többi épülettel, ezzel is erősítve az integrált működés feltételeit.

A jelentős talajszint alatti beépítés (amely a fák kivágásával jár) és a két szinten történő összekapcsolás megkérdőjelezi a B épület pozicionálását, hiszen az kerülhetne az A épület folytatásába is. Az A épület mélyföldszinten kialakított bejáratát a mögötte található funkciók (hőközpont, hallgatói zuhanyzók, raktár stb.) egyáltalán nem indokolják, különösen, hogy a tervező feltöltéssel megszünteti a főhomlokzat alagsori nyílásait. A bejárat szinten így kizárólag a könyvtár publikus funkció, minden másához szintet kell változtatnunk. MOME Szíve auditóriumának kör alakú, süllyesztett tere érdekes megoldás, de használhatósága erősen kérdéses – különösen, hogy a fő közlekedési tengelybe esik. A Tudásközpont tagolt, változatos tömege kifejezetten jól sikerült, minden szempontból illeszkedik a pavilonos beépítési elképzelésbe. A homlokzatok részleges perforálása ugyancsak a Technológiai Park épületeivel való párhuzamot mutat, ugyanakkor az új tömbök világos színe az A épülettel rokonítja őket. Az építészeti kialakítás összességében kissé fáradt. Az A épület fölépcsőjének megszüntetése és a főhomlokzat stílusban tartott átalakítása művészettörténetileg nem elfogadható, gyakorlatilag az eredeti tervezői szándék meghamisítását jelenti.

A javasolt megújuló energiák vonatkozásában napelemek és napkollektorok elhelyezésére kevés optimális tájolású tetőfelület áll rendelkezésre; szondamező elhelyezése az építendő épületek alatt nem célszerű üzemelési, organizációs és időbeli kockázatok miatt. Ugyanakkor a pályaműhöz benyújtott energetikai és fenntarthatósági koncepció átgondolt, alapos.

A terv a szakmai programtól eltérve, keverten helyezi el az MA és BA tereket, és a hozzájuk kapcsolódó tanulási tereket, ami értelmezhetetlenné teszi az eltérő oktatási karaktereket. Az oktatók a B épületben történő elhelyezéssel kívül kerülnek a fő közlekedési áramoktól. A keskeny, hosszúkás terek és folyosók alig adnak lehetőséget informális térrészek kialakítására; az oktatási terek alaprajzi arányai nehezen oszthatóvá, berendezhetővé teszik e tereket.

4869 sorszámú pályamű

A pályamű integrált kompakt beépítésre tesz javaslatot, egyetlen új épület létesítésével. A koncepció megvalósítása számos üzemeltetési előnnyel járhat. A tágabb környezethez történő illeszkedés a jelentős épülettömeg következtében nem megfelelő, a viszonylag magas és közel 190m hosszú tömeg tájidegen. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés ellentmondásos.

A kiírásban sugallt pavilonos telepítési móddal szemben a kívánt funkciókat egyetlen tömegben helyezi el, amelyet az A épület hosszanti tengelyében történő bővítéssel ér el. A tömeg egységességét üveghéj teszi lehetővé, amelyből a Zugligeti úti fronton csak a főhomlokzat portikusza emelkedik ki. Az A épület megtartott főbejárata mellett új, jól elhelyezett bejárat nyílik a MOME Térről az utcaszinten. A MOME Szívének alapvető elrendezése a linearitás kötöttségeihez képest jó, de a publikus funkciók, elsősorban a művészellátó és a print shop elhelyezése nem kedvező, az épülettömb legalsó szintjének belsejében túlságosan rejtett. A felhasznált szerkezetek innovatívak, de komoly gazdaságossági kérdéseket vetnek fel. A roppant méretű üvegfal a fenntartás (illetve a madárvédelem) szempontjából is kérdéses. A főépület hosszanti tengelyének folytatása azt feltételezi, hogy az az építészeti alapgondolat, telepítés és alaprajzi megoldás a kizárólagosan elfogadható a területen, és értelmezhetetlenné teszi a meglévő többi épületet. A Gondúzó gyakorlatilag kikapcsolódik a campusból, megközelítése nehézkessé válik; a túlságosan közeli, nagyméretű üvegtömb ráadásul előnytelen helyzetbe is hozza a finom formálású, kisméretű villát. A Technológiai Park ugyancsak szervesen marad, nincs köze a központi épülettömbhöz. A koncepció ennyiben ellentmond a fejlesztés eddigi lépéseinek.

Az egy épületben megvalósított program kis lehűlő felületre és gazdaságos építőanyag-felhasználásra adna lehetőséget, amit az acél, mint kis fajlagos (teherbírásra vetített) környezeti terheléssel rendelkező építőanyag tovább erősíthetne. Ezeket azonban zárójelbe teszi a szokatlanul nagy fesztáv és az üveg, mint termikus burok (túlzott) használata, mely által a terv energetikailag pazarlóvá, nagy környezeti lábnyommal rendelkezővé válik.

A külső héjgalással és egy épülettel létrejövő monumentális tér(szerkezet) nagy lehetőségeket rejt. Nincs mindenütt a potenciálnak megfelelően kiaknázva, különösen a tudásközpont esetében. A tudásközpont egyes funkciói egyrészt magukba fordulóak, másrészt nagyon szétválnak egymástól a nagy központi közlekedő tér miatt, így csökken a köztük lévő kapcsolat. A szemináriumi termek egy része csőszerű, hosszúkás, összenyitások esetén oktatásra alkalmatlan tér jön létre.

5230 sorszámú pályamű

A pályamű szűkebb és tágabb értelemben vett *környezeti kapcsolataira* nagy hangsúlyt fektet. A meglévő műemléki és helyi védett épületek építészeti értékeit felismeri és tiszteletben tartja, a választott architektúrát egységesség és visszafogottság jellemzi, nem akar konkurálni a meglévő épületekkel. A tervezési program szerinti funkciókat három, új, kedvező arányú tömegekben oldja meg, amelyeket pavilonszerűen helyez el a campus területén, nem feszítve túl a környező beépítés léptékét, megőrizve a terület zöld, ligetes karakterét.

A szomszédos épületekhez illeszkedése elfogadható. A Tudásközpont hatszintes tömege a Zugligeti út felől túlzottan hangsúlyos elemként jelentkezik, kissé növelt távolságot tartva a szomszédos, meglévő épülettől. A Tudásközpont talajszinttől való, félemeletnyi magasságban lebegtetett pozíciója az érkezési irányból nézve esztétikailag előnytelen.

A terv a helyi adottságokat figyelembe véve logikusan határozza meg a fő megközelítési irányokat. Jól ismeri fel és jelöli ki a campus bejáratok pozícióit. Az A épületet teljes egészében, műemléki gondossággal megőrzi, a meghatározó főbejárat is itt marad. A „MOME Szíve” valóban a terv központi szervező elemévé válik, térszín alatti közvetlen és akadálymentes kapcsolatokat biztosítva az új épületek közösségi tereivel. Térszín felett az épületek közötti kapcsolatokat hálózatoság jellemzi, amelyet a zöldfelületekkel integrált módon javasol megvalósítani a tervező. A beépítés erőteljessége miatt, sajnálatos módon, nem marad nagyobb érintetlen zöldfelület a területen. Az A épület bővítményének helye átgondolatlan, nem kapcsolódik szervesen a központi épülethez, viszont a Gondúzó villa terét is elveszi.

Az új épületek homlokzatképzését transzparencia jellemzi. Nagyméretű üvegfelületekkel fejezi ki a terv a természetközelség érzését, valamint a campusban folyó munka nyitott szellemiségét. A transzparens üvegfelületek előtt pedig mozgatható árnyékoló függönyök biztosítják a külső oldalon a benapozás elleni védelmet, egyfajta másodlagos héjként.

Éppen ez a művészi hatású árnyékoló szerkezet az, ami a legtöbb kritikát kapta a tervben. A kéthéjús mobil árnyékoló rendszer alkalmazása a transzparens felületen elvben támogatható megoldás. A kortárs építészetben nem előzmény nélküli. A mozgatható, külső árnyékolók jól teljesíthetnek a hővédelem szempontjából, ugyanakkor nem képesek átmeneti állapotok teljesítésére, jelentősen korlátozzák a természetes fény hasznosíthatóságát, annak ellenére, hogy az építészeti kialakítás ezt lehetővé tenné. Fenntartása, működtetése ezen az éghajlaton nehezen kivitelezhető, nem életszerű.

A tervezett funkcionális megoldások alapvetően jók a tervben, az építészeti részletek azonban sok esetben átgondolatlanok. Sajnálatos, hogy a belső kialakítás egyes elemeiben eltér a szakmai programtól, a programban előírt számú és méretű szemináriumi és projektterre nem ad javaslatot a terv.

A -1 szintre tervezett minden épületet összekötő vezérfolyosó kialakítása meglehetősen mechanikusra sikerült, bizonyos esetekben (például az A épületet a bővítménnyel összekötő folyosó esetében) kifejezetten érlelendő. Az A épületben szűkös, cellaszerű irodatermek jönnek létre. A főbejárat tengelyében (a jelenlegi könyvtár helyén) intézeti irodákat helyez el a tervező. Az A épület és bővítménye a földszinten szervesen (a meglévő gyalogos útvonalakon keresztül) kapcsolódnak össze. A B épület és az A épület bővítménye teljesen flexibilis, szabadon formálható alaprajzú. A B és az A tömb közötti folyosóra három felülvilágító, lépcsőn a kertszintről is megközelíthető terem kapcsolódik;

amelyek elhelyezése esetleges, az önálló bejáraton át történő használatuk nem életszerű, ráadásul felszabdalgják a megmaradt zöldfelületet is.

A „MOME Szívét” nagyméretű, egymáshoz közel elhelyezett, négyzetes alaprajzú átriumok tagolják. amelyek miatt tetőszintje nehézkesen használható. Néhány, kiemelt pozícióba kerülő helyiség funkciója felirat híján nem megállapítható, de alapvetően a funkcionális kialakítása kielégítő. A bejárat azonban lehetne nagyvonalúbban kezelt. A Technológiai Park megközelítése ugyancsak nehézkesnek látszik.

A Bíráló Bizottság a pályaművet megvételen résesíti

5912 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, de az új B épület viszonylag közel kerül a telekhatárhoz, a keleti oldal telepítése kedvezőbb, ott nagyobb távolságot biztosít az új épület és a szomszédos meglévő épület között. A MOME SZÍVE elhelyezése kedvező. A B épületet terepszint alatti folyosó köti össze a többi épülettel. Kedvezőtlen, hogy kiterjedt terepszint alatti beépítést javasol. A lényegében fák nélkül kialakított, részben burkolt, illetve gyepes MOME SZÍVE domb a Zugligeti út menti érintett faállomány megszűnését eredményezheti.

A kiírás logikáját követő telepítés, az B épület és a Tudásközpont hosszanti tengelyét az A épületre merőlegesen állítva be, a MOME Szíve helyén két centrikus dombbal. Az A épületet déli irányban négy tengellyel, a stílust megtartva bővíti. A vázlatrajzon, illetve a telepítési terven szerepel a Zugligeti útról a B épülethez vezető ún. „Nyugati kapu”, amely azonban a B épület részletes tervrajzain már nem látható. A főbejárat egyértelműen a MOME Szíve „dombjának” a Zugligeti útról nyíló, barlangszerű nyílása. (Az A épület megtartott főlépcsőjére helyezett ideiglenes hasznosítás – szabadtéri mozi – az utcai fronton nem elképzelhető.) A bejáratról hosszú lépcsősoron, lefelé haladva jutunk el a MOME Szívébe – ez bezárkózó, önmagába forduló intézmény képét közvetíti. A nagyvonalúnak szánt belső tér nem jut direkt napfényhez; a kisméretű, mély bevilágítók és a mély átriumos üvegfalak teljes bevilágításához elégtelenek. Formálása, téri megoldásai (a domb ívét követő, de oldalfalaktól szabdaltságot felhagyó kupola) átgondolatlanok. A Tudásközpont, a MOME Szíve, az A épület és a B épület földalatti folyosón kapcsolódik össze. Az A épületben a tanári irodák alagsori elhelyezése kedvezőtlen, ugyanez igaz a vezetői irodák tetőtérbeli kialakításáról. Az A épület felső szintjén kialakított hallgatói központok elhelyezése a folyosók felszabdolásával viszont figyelemreméltó gondolat. A B épület építészeti igény szintje nem haladja meg a jelenlegiét, egyes formai megoldásai kifejezetten kezdetlegesek. Nonszensz, hogy a B épületnek nincs földszinti bejárata, kizárólag az A-ból átvezető földalatti folyosón, illetve az ide a kertből levezető lépcsősoron közelíthető meg. A tervezett építészeti megoldások közül egyedül a Tudásközponté értékelhető művészi szempontból. A homlokzat azonban sem formai részleteit, sem anyaghasználatát tekintve nem kapcsolódik sem a belső terekhez, sem a területen jelenleg álló épületekhez. A tájépítészeti terv nehézkes, nélkülözi a természetességre törekvést. Az egyes funkcionális egységekhez tartozó épített elemek között még a ráutalás szintjén sincs formai kapcsolat. A meglévő építőanyagok újbóli felhasználása értékes, de nem eléggé átgondolt felvetés.

Az épületek megformálása energetikai szempontból nem kedvező, az energiahatékonysági (gépészeti) koncepció viszont jól kidolgozott, a tervezett épületek belső komfortja - a káprázásmentességtől eltekintve - jó. Az alkalmazott anyaghasználat környezeti szempontból innovatív, műszaki megvalósíthatósága nem igazolt. A padlófűtés és klímagerenda alkalmazása, valamint az üvegezett felületek tájolása, mérete kedvezően befolyásolja a hőkomfortot. A belső hőterhelések miatt a mesterséges hűtés mellőzése várhatóan nem működőképes egyik épületben sem. Az árnyékolás megoldása rajzilag nem ábrázolt.

Az oktatási, tanulási terek alakítása többségében jó. Az aula flexibilis, kapcsolódó terekből áll. Az A ép. szemináriumi terei nehezen kezelhetők (egybenyitva használhatatlan, keskeny,

hosszú előadóterek jönnek létre). A Tudásközpont terei a nyújtott téglalap alaprajz miatt túlzottan osztottak, elkülönülők.

5940 sorszámú pályamű

A mezőnyből első pillantásra kiemelkedő, elegáns, magas szakmai színvonalon megfogalmazott terv, amely kifinomult, professzionális és racionális szemléletről tanúskodik. A program víziójában vázolt ambíciót ugyan nem teljesíti be maradéktalanul és meghaladására sem tesz kísérletet, mégis a pályázatok között talán a leghitelesebb munka, amely a legközelebb áll egy reálisan megvalósítható, hosszú távon is működőképes megoldáshoz. Felmérve a hely és a helyzet lehetőségeit, azokkal összhangban igyekszik optimális megoldást találni az összetett feladatra. Eszköztárára letisztultság, esztétikai igényesség és a részletekre is kiterjedő figyelem jellemző. Kortárs építészeti nyelvet használ, megoldásai intelligensek, de nem különösebben innovatívak.

A telepítés követi a kiírás ajánlását. Alapképlete világos és átlátható: a terület ligetes karakterét megtartó, pavilonos beépítés valamennyi új elemét egyetlen nyílegyenes gerincre fűzi fel. A Farkasdy-épület irányát követő tengely az új B-épület transzparens átriumából indulva mutat a Tudásközpont tömegét kettészelő hasítékon keresztül a város felé. Ez a vízszintesen kifeszített egyenes szervezi a Zugligeti úti homlokzatot is. A terep lejtését kihasználva a tervező egy nagyvonalú mozdulattal úgy alakít ki új, kétszintes közösségi teret (MOME szíve), hogy az egyben biztosítja az összeköttetést a Farkasdy épület, a Tudásközpont és a Technológiai park között, miközben a fölé kifuttatott kert jó arányú zöld teret hagy szabadon az épülettömegek között. (Ennek használhatósága nagyban függ a szférikusan görbülő zöld tető, és az ebbe süllyesztett felülvilágítók részleteitől.)

A campus új súlypontjainak és bejáratainak helyzete jól megválasztott. A MOME szíve elegáns, számos funkciót integráló és megmutatkozássra is igen alkalmas térrendszer. A függőnnyel leválasztott auditorium előadóként nem ideális, viszont változó funkciókat befogadni képes flexibilis megoldás. Kerttel való kapcsolata lehetne lényegesen intenzívebb, akár kijárást biztosítva a campus belseje felé is.

A BA képzés otthonterei, modellező és digitális műhelyei, valamint a helyi raktározás viszonya további átgondolást igényelnek különösen annak fényében, hogy mindez a Technológiai parktól távol, (egy kevésbé nagyvonalú földalatti folyosótól eltekintve) elszigetelt helyzetben, önálló épületben helyezkedik el.

Térszervezésének alapja a világosan elkülönülő funkcionális zónák logikus rendszere. A többszintes átriumokon keresztül intenzív vizuális kapcsolat jön létre a különböző tevékenységek és szereplők között megtartva a lehatárolás lehetőségét is.

Formális, esztétikai szempontból igényesen komponált terei nagyvonalúak és attraktívak, ám kialakításukban háttérbe szorultak az integráció és az életszerű üzemelés gyakorlati szempontjai. A műleírás utal ennek fontosságára (pl. digitális kézművesség, rendetlenség topográfiája stb.), azonban a munkateretek fegyelmezett, klinikai karaktere a látványterveken inkább irodai, mintsem tevékenység-alapú kísérleti terepet sugall. Ez a sterilítás a csíkos homlokzat semlegességében is érezhető.

A Farkasdy épület újramodellezése számos ellentmondást rejt. A javaslat a két teherhordó középfőfal jelentős szerkezeti kiváltásával javasolja az alsóbb szintek tereinek összenyitását, miközben a vezetői irodákat és egyéb cellás tereket a nagyobb fesztávú tetőtérben helyezi el. Mindemellett a tervezett beavatkozás izgalmas téri helyzeteket ígér és csökkenti az épület zártságát.

A Tudásközpont a kompozíció talán legsikeresebben megoldott egysége. Letisztult belső terei nagyfokú átláthatóságot biztosítanak, homlokzati tagolása jó arányú, a két tömege között felnyíló 'kanyon' a campus titkot sejtető, enigmatikus eleme. (Ezzel némi ellentmondásban áll a külső homlokzatok nagymértékű üvegezése, amelyek egyszerre

kívánnak zártak és nyitottak is lenni.) A Moholy-Nagy László fénykísérleteit idéző többrétegűség evokatív, izgalmas felvetés, amely sok újítás lehetőségét rejt.

Az ésszerű szerkezetválasztás, azok hőkapacitásának kihasználása, a jól kezelhető traktusmélységek, az alacsony energiás kiszolgáló rendszerek fenntartható üzemeltetés lehetőségét ígéri.

A pályázat nagy hangsúlyt fektet a területen meglévő faállomány megőrzése mellett az új telepítésekre és a park egészének megkomponálására, az épületek közti tereket identitással rendelkező 'hely'-ekké felértékelve.

A tervezési program víziójában is felismert ellentmondásra, amely a funkcionális integráció és a helyi adottságokból következő pavilonos beépítés téri korlátai közt feszül, radikális megoldás helyett kontextuális választ ad, az ezáltal felvállalt kihívásokra igyekszik nagyfokú belső flexibilitással válaszolni.

A terv magabiztosságról tanúskodik, amennyiben feltűnő építészeti gesztusok kinyilatkoztatása helyett a hosszú távon is érvényes időtlen minőség nyelvét választja. Az épített és táji környezetet háttérnek, infrastruktúrának, a progresszív tartalmat befogadó keretnek tekinti.

Összességében magas színvonalú terv, amely akkor alkalmas a kiíró hosszú távú céljait megvalósítani, ha személetében fel tud lazulni és azonosul a következővel: a campus mindenekelőtt kísérletezésre, létrehozásra és találkozásra alkalmas táj kell, hogy legyen. Olyan hely, amely képes megújulni, de jól viseli a kopás és korosodás jeleit is.

A Bíráló Bizottság a pályaművet alkalmasnak tartja arra, hogy továbbtervezés esetén a kiírói szándékok érvényesíthetők legyenek benne és a pályamű szerzőit a pályamű értékeiből ítélve képesnek tartja arra, hogy az építész gondolat és a MOME céljainak találkozásával reálisan megvalósítható terv készüljön. Ezért a pályaművet I. díjban részesíti.

6107 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol négy új épület, épületrész létesítésével. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, bár az új B épület négyszintes tömege viszonylag közel áll a telekhatárhoz, a keleti oldal telepítése kedvezőtlenebb, mert az új négyszintes épület és a szomszédos meglévő épület között a távolság – ha csekély mértékben is – csökken. A B épületet terepszint alatti folyosó köti össze az A épülettel. Az épületek összekapcsolásával az együttes integrált működtetése biztosítható. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér számottevően nem csökken.

A telepítés a kiírást követi; a területek komoly épített tömegek jelennek meg a két tömegre bontott Tudásközponttal, a zöld domb alá süllyesztett MOME Szívével, illetve az A épület hátsó szárnyához méhkasszerűen hozzátapasztott, sajátos, négyzetes alaprajzú bővítéssel. A terv megtartja az A épület főbejáratát, a tengely folytatásában azonban, az aula mögött a könyvtár aktív raktárát helyezi el. Az A épület és a bővítmeny kapcsolata (részben az eltérő szintmagasságok, részben a rosszul elhelyezett közlekedőmagok miatt) teljességgel szervesetlen. A bővítmeny pozíciója, tájolása indokolatlan; az auditorium körül létrejövő, körfolyosós átriumok aránytalan, sötét, terek. A megérkezés helyzete a MOME Szívénél sem megoldott. A MOME Szíve kialakítása nem felel meg az elvártaknak. A kántin és az auditorium szomszédos elhelyezése előnytelen; a könyvtár egyáltalán nem jut természetes fényhez. A campus területének tájépítészeti megoldásai önállótlanak; a közlekedési tengelyek nem a természetes útvonalakhoz, hanem az épületek homlokzataihoz igazodnak. A MOME Szíve tetőzete, mivel a felülvilágítók miatt elemelkedik a kert szintjétől, (a tervezett feljáró dacára) nem használható kültéri aktivitásra. Az új épületek homlokzati megformálása nem átgondolt. A vasbeton tartószerkezet oszlopainak és nagyméretű áthidalóinak klinkertéglával való burkolása merő formalizmus. A választott formai megoldások és a látványterveken megjelenő vizualitás az 1990-es évek Magyarorszáát idézi, ami értelemszerűen nem válik előnyére.

A kéthéjú homlokzat kiváló megoldás, a természetes szellőzési és hűtés-fűtési koncepció működőképes, ugyanakkor az átriumokkal közvetlenül határos tereken kívül nem fejt ki számottevő hatást (a klímahomlokzattal nem rendelkező épületrészek esetében). A vizuális komfort számos releváns helyiség esetében nem kielégítő (különösen A épület és bővítmenye). Felülvilágítók, átriumok napvédelme nem megoldott.

Jó a műterek, szeminárium terek mérete, aránya, oszthatósága. Kiscsoportos, egyéni tanulási terek alig létesíthetők, a terv nem is jelzi őket. Új építésű tér ellenére az oktatók egymástól különálló irodasorokban kerültek elhelyezésre. A tudásközpont két kubusba szétszervezése egybefűzés helyett szétválaszt és így ellehetetleníti a szinergikus szakmai hatások megjelenését.

6721 sorszámú pályamű

A pályamű az A épület tengelyei mentén hozza létre az új funkciókat, egyben e tengely mentén össze is köti az egyetem épületeit. Az A épület keresztszárnyának északi meghosszabbításával szervesen bővít, új területeket nyer. Bár e bővítés felosztja ugyan a parkot, de ezzel önálló intim külső tereket hoz létre és a Gondüző villának is tret hagy. Az A épület két oldalán azonos távolságban telepített új épületek azonos utca felőli homlokzathosszal, hasonló méretű tömeggel az A épületével azonos (világos) színezéssel jelennek meg. Így a fő nézetből az A épületet szabadon hagyva, azt mintegy keretbe helyezve tisztelik meg Farkasdy Zoltán alkotását. A „B” épület és a Tudásközpont homlokzatai lyukarchitektúrájukkal mégis megkülönböztethetők, az új épületek termei azonban kissé sematikusak.

Az új épületek építészeti nem feltűnőek, nem a legújabb irányzatokat képviselik, hanem nyugodtan illeszkednek környezetükbe.

Az A épület és a Tudásközpont közé, a füves felszín alá került a MOME szíve helyiségcsoport. Utca felőli bejarattal, fákat befogadó, bevilágító, felszínre fellépcsőző átriumokkal. A MOME Szíve alapvetően jól használható, oktatási és közösségi funkciókra is. A két nagyméretű átrium és az egyszintes kialakítás miatt az ideálisnál nagyobb alapterületű. A belső terek kialakítása változatos, számos vizuális és légtérkapcsolat jellemzi. Tehát nagyon jó a közösségi terek és közlekedők térszervezése, következetes megoldásokat kapunk a horizontális és vertikális (szintén téren belüli és szintek közötti) átláthatóság megteremtésére.

A pályázat alkotói láthatóan jól ismerik a MOME épületét. Sajnálatos, hogy a megadott program nagy méretű műtermei helyett többkisebb szemináriumi termet tartalmaz a pályamű, melyek összenyitásával sem jön létre a szükséges, kiírt nagyságú előadótér.

A B épületben alkalmazott fémháló kedvezőtlen, ketrecérezést ad, meggyőző és szellemes a többfunkciós tanulási táj storyboard- szerű bemutatása, dicséretesek a pályamű szabdkézi grafikai elemei. Úgy az építészeti, mint a hallgatói ábrák jól közvetítik a MOME életének hangulatát. Az épületek a nagyvonalú belsőépítészeti és látványos infografikai megoldásaik révén, valamint attraktív falburkolataiknak köszönhetően belül sokkal izgalmasabbak, mint ahogy az a külső formaadásukból és tömegképzésükből következne.

Az átriumos épületkialakítások több szempontból segítik az energiahatékonyságot. A kompakt épületkialakításból adódóan az új épületek környezeti lábnyoma alacsony.

A Bíráló Bizottság egyéb értékei mellett is kiemelten értékelte a sok és tágas közösségi teret, ami az átgondolt belső téri struktúrákkal együtt pozitív hatással lehet az intézményre nézve. Ezért a pályaművet III. díjban részesíti.

8459 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol három új épület, épületrész létesítésével. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés az új B épület négyszintes tömege esetében megfelelő, de a keleti oldal telepítése kedvezőtlenebb, mert az új épület ötszintes tömege és a szomszédos meglévő épület között a távolság viszonylag szűkös. Kedvezőtlen, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér számottevően csökken. Kedvező, hogy a terv törekszik a fás növényzet megőrzésére a Zugligeti út mentén.

A terv teljesíti a kiírásban megfogalmazott elvárásokat, de a zöldfelület megőrzésének érdekében lemond a MOME szíve önálló bejáratával, ezzel annak központi, szimbolikus funkciójáról. Az alaprajzi elrendezések és az építészeti kialakításra tett javaslatok általánosak. A létrehozott épületegyüttes nem szervesül egésszé. A tervező kiemelt figyelmet fektet a jelenlegi zöldfelület, illetve a lombos fák megkímélésére, nem elfogadható kompromisszum azonban, hogy a zöldfelület kedvéért lemond a MOME Szíve önálló bejáratának kialakításáról: az csak a Tudásközponton, az A épületen, illetve a Technológiai Park felől közelíthető meg. Ez nem csupán az ide telepített közösségi funkciók használatát nehezíti meg, de megkérdőjelezi a MOME Szíve által betölteni kívánt, központi, közösségi, az intézmény nyitottságát és demokratikus jellegét hangsúlyozó szerepet is. Az A épület bővítésénél egyéni megoldást alkalmaz, amennyiben a jelenlegi hátsó szárny tömegét kettőzi meg. Emellett a jelenlegi hátsó szárnyhoz is hozzányúl, egy kis alapterületű bővítés kedvéért elbontja a hátsó lépcsőt és frontot. Az így kialakított tömeg egy hagyományos, fésűs beépítésű irodai tömbre emlékeztet, a két szárny között rosszul hasznosítható, kisméretű belső udvarral.

Kelet-nyugati tájolású homlokzatokon a tervezett fix vízszintes lamellás árnyékolók kevésbé hatékonyak, ugyanakkor a külső árnyékolás, mint építészetileg integrált elem megjelenése pozitív. Az épületek és ezzel együtt a helyiségek tájolása általában kedvezőtlen, az A épület bővítése pedig az épület nagy részének vizuális komfortját tönkreteszi. A tervezett megújuló energiaforrások rajzilag is megjelennek, általában azonban az energetikai koncepció elnagyolt.

A szemináriumi termek mérete és elrendezése nem megfelelő (leválasztás esetén nem megközelíthetők a belső, kisebb terek). A keskeny hosszú terek nem alkalmasak többcélú berendezésre, oktatási tevékenységre. Külön blokkba kerültek az oktatók és a tanulási terek, így a hallgatók és oktatók elkülönülnek egymástól.

9650 sorszámú pályamű

A pályamű integrált kompakt beépítésre tesz javaslatot, két új épület(rész) létesítésével. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés megfelelő, a B épület bontásával megoldott, ugyanakkor a keleti oldalon a hatszintes épülettömeg és a meglévő épület közötti térbeli viszonyok kedvezőtlenebbek. A „Gondúzó villa” integrációjának módja és a kialakítás megfelelősége a jelenlegi kidolgozottság szintjén nem ítéltető meg, ugyanakkor a műemlék villa térbeli helyzetének radikális változása számos kérdést vet fel.

A kiírásban sugallt telepítést elvetve a terv az A épület tömegének megtöbbszörözésével teljesen új téri környezetet teremt. Az új, minden nézőpontból meghatározó tömeghez „szárnyépületként” kapcsolódik a Gondúzó, illetve dél felől az újonnan kialakított, emelt fórumon elhelyezett Tudásközpont. A megoldás szükségtelenné teszi a B épület önálló tömbként való kialakítását, és a campus egyértelmű főszereplőjeként emeli ki a szél tében, hosszában és magasságában is megnövelt A épületet. A grandiózussá növelt utcai fronthoz a belső kialakítás nem ér fel. A tervező érezhetően küzd a nagyvonalúan megnövelt belső tér praktikus kitöltésével, a létrejövő szűkös világítóudvarok, a folyosószerű zsibongó, illetve a régi és az új épületrészt összekötő közlekedőnyúlványok több helyütt a szükségmegoldás érzetét keltik. A MOME Szíve téglalap alakú elrendezése és a rövidebbik frontra helyezett főbejárat az egyes funkciók rugalmatlan, kötött egymás után sorolásához vezet. A létrejövő térsor nélkülözi a változatosságot, az intim, többféle közösségi interakcióra lehetőséget kínáló térszakaszokat. A terv legértékesebb részlete a délkeleti térrészen létrejövő fórum, amely komplex funkciójú városi teret hoz létre, a ligetes környezet ellen pontozásaként. A terven javasolt formában azonban ez illúzió, hiszen a fórum keleti oldala lezáratlan marad. Az A épület megnövelt tömege, amelyet ráadásul kiosztás nélküli vászonburkolat tesz monotonná, valósággal agyonnyomja a környezetet. Így kiüresedik a leírásban hangoztatott elv, miszerint a campus legfontosabb értéke a természetes környezet. A B épület megszüntetésével használhatóvá váló terület semmilyen módon nem kapcsolódik az épületekhez: a Gondúzó a hátát fordítja ide, az A épület bütömegoldása töredékes hatást kelt, nem értelmezhető önmagában. A kihívásra választott, radikális építészeti megoldás eredetisége méltánylandó, de legalább annyi problémát generál, mint amennyit megoldani látszik. A környezetéhez képest egyébként is nagyméretű A épület tovább növelése a kompozícióban és a részletek megformálásában megmutakozó nyilvánvaló ihletettség mellett sem elfogadható.

Fenntarthatósági szempontból tekintve kiemelkedően kompakt módon valósítja meg a programot, így a fajlagos hőveszteségek alacsonyak, a felülvilágítók kivételével a napvédelem is jól megoldható. Ugyanakkor tájolásban, telepítésben az épület nem reagál a helyszín adottságaira, a vizuális komfort a területek nagy hányadában rossz, vízgazdálkodási, épületgépészeti és energetikai koncepció nem derül ki a pályaműből.

A pályamű eltér a megadott programtól a szemináriumi termek számában (3 db 200 m² és 3 db 150 m², tovább osztható szemináriumi termek). A terven szereplő terek nem oszthatók tovább (vagy osztás esetén egyesek nem megközelíthetők, nincs természetes megvilágítás). Az oktatók egymástól különálló irodasorokban kerültek elhelyezésre. Külön blokkba szerveződnek az oktatói helyiségek és a tanulási terek. Ez is ellentétes a szakmai céllal.

9724 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított integrált koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő, az utcaképben tagolt, önálló épületekként jelennek meg a tömegek. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés megfelelő, bár az új B épület három-négyszintes tömege viszonylag közel áll a telekhatárhoz, de a megnövelt távolság és a tömeg tagolása csökkenti az ellentmondást. A keleti oldal telepítése kedvezőbb, mert az új épület háromszintes tömege és a szomszédos meglévő épület között a távolság megfelelő. Ugyanakkor a kiterjedt terepszint alatti beépítés a fás növényzet csökkenéséhez vezethet. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér számottevően nem csökken.

A hozzávetőlegesen a kiírásban sugalltakhoz igazodó telepítés több eredeti megoldást tartalmaz. A MOME Szívét és a Tudásközpontot egyetlen, nagy alapterületű, de alacsony épülettömbben helyezi el a terület déli fertályán. A főbejárat ennek az U alakú lepényépületnek az egyik szárából nyílik. A -1 szinten futó vezérszint tengelyét eltolja, az A épület hátsó frontjához igazítva. Az így létrejövő, megtört vezetésű közlekedő csuklópontját az A épület kibővített aulájába helyezi. Ez segíti a Technológiai Park és az A épület mélyföldszinti bővítésének (auditórium) szervezettebb kapcsolódását. Az auditórium elhelyezése ezzel együtt kissé szervesetlen, megközelítése nyilvános rendezvények esetén nehézkes. A MOME Szíve/Tudásközpont tömbjének kialakítása meglehetősen komplex, nehezen átlátható. Nem világos az alsó szintre tervezett konyha és a fogyasztótér kapcsolata. Kár, hogy a MOME Szíve tetőszintjének használatára nem ad javaslatot. Az új épülettömbök változatosan formáltak, sajátos alaprajzi elrendezésük (az L és U forma) egyértelműen praktikus okokból ered. Ez elősegíti a campus összképének szervesességét. A terjedelmes beépítés azonban a ligetes jelleg kárára történik. A B épület homlokzati kialakítása az A rendszerének intelligens folytatására-továbbgondolására épül. Ez értelmezhető hagyományőrzésként, és segíti a Gondúzó környezetének egységes kialakítását is. A MOME Szíve és a Tudásközpont lepényépülete klasszikus modernista előképeket idéz.

A tájolás figyelembe vétele előremutató szemléletről árulkodik, ugyanakkor csak a B épület esetében kerül konzekvensen alkalmazásra. Az energetikai koncepcióban vázolt megújuló energiaforrások megvalósíthatósága részben alátámasztott: a csatornahőkivételéhez szükséges közmű rendelkezésre állása és a szükséges napelemek elhelyezhetősége nem igazolt. Kedvezőtlen A/V aránnyal rendelkezik, a lehűlő felületek súlyozott mennyisége is magas, az épületek megformálása energetikailag kedvezőtlen. Sok burkolt és tetőfelületet alkalmaz, vízgazdálkodási koncepció, amely ennek hatását ellensúlyozná, nincs.

A pályamű 1-2 kisebb kérdőjellel (pl. hol a kintin?) jó tanulási /oktatási térszervezést biztosító terv. A terv nem jelöli a kutatószobákat, egyéni csendes tanulási tereket a könyvtárban. Kissé zárt az oktatók elhelyezése

9876 sorszámú pályamű

A pályamű önálló épületek együtteseként kialakított koncepciót, pavilonjellegű telepítést javasol két újabb épülettömeg létesítésével és az A épület kiegészítésével. A tágabb környezethez történő illeszkedés megfelelő. A szomszédos épületekhez történő illeszkedés elfogadható, de az új B épület négy-ötszintes tömege közelebb kerül a telekhatárhoz, a keleti oldal telepítése sem kedvezőbb, ott az új épület négy-ötszintes tömege és a szomszédos meglévő épület között a távolság a magasság növelése mellett csökken. A MOME SZÍVE elhelyezése kedvező. Kedvező, hogy a „Gondúzó villa” körüli szabad tér nem csökken. Kedvezőtlen, hogy a terepszint alatti beépítés miatt csökken a fás növényzet a Zugligeti út mentén.

A kiírásnak megfelelő telepítés, a két új épületet a lebontott régiek tengelyéhez igazítva. A MOME Szíve süllyesztett, kör alaprajzú domb alatt helyezkedik el. A főbejárat a Zugligeti út felől a MOME Szívébe nyílik. Az A épület főbejáratát és oldalbejáratát sötét bejárati üvegdobozzal takarja el. A kortárs beavatkozás jelzésének igénye pozitívum, de a választott eszköz esztétikailag nem túl előnyös, ráadásul inkább elhatárol és kizár, mintsem belépésre csábítana. Az épületeket az A épület mélyföldszinti középtengelyében vezetett folyosó kapcsolja össze. Praktikus, de a zöldfelületek jelenlegi növényzetére és jövőbeni használhatóságára nézve negatív hatású elképzelés, hogy ennek mentén az A és a B épület között felhasad a talajszint („mini amfiteátrum”), illetve a B épület -1 szintje részsíkkal kapcsolódik a kertszinthez. A vezérszint gondolata ellen szól, hogy az A épületbe ezen a szinten gépészeti helyiségeket tervez. Az A épületben szükséges plusz területet a hátsó homlokzathoz kapcsolt, annak mentén futó toldalékban helyezi el. Ezek megfelelő megközelítése megoldott, de az ide helyezett irodai funkciók a kiírással ellentétben csak közös térben képzelhetők el. A Tudásközpont reprezentatív saját bejárata mellett szervesen kapcsolódik a MOME Szívéhez is. A MOME Szíve kör alaprajzú kialakítása az opeion-szerű felülvilágítóval klasszicizáló, szinte szakrális hatású, de a kívánt funkciókat magas színvonalon helyezi el. Az auditorium központi elhelyezése a nyilvános események szemszögéből kedvező, használhatóságát azonban a nyitottság jelentősen korlátozza, függönyözötten pedig a tér transzparenciáját teszi tönkre. Ugyancsak előnytelen, hogy a konyha feltöltése csak a Tudásközpont előterén keresztül oldható meg. A zöldterületet a tervező alapvetően a belső terek kiterjesztéseként értelmezi és használja. Elismerésre méltó, hogy a tervező igyekezett az épület pozicionálását megoldani; a környező zöldfelület ezzel együtt rendezvényszerű használatra alkalmas lehet. A stílári megoldások szempontjából a pályamű átgondolt, a campus egészének összehangolt megjelenését szolgáló megoldásokat tartalmaz. A Technológiai Park sötét téglaburkolatára rímel a B épület sötét homlokzata. Az új tömbök közötti distinkció: a B épület puritán, iparibb jellegű megformálása, valamint a Tudásközpont részletezőbb, az igényesebb irodaházakat idéző kialakítása ugyancsak hozzájárul a szerves összkép kialakulásához. Esztétikai és praktikus okokból is átgondolandó azonban az A épület bővítéseinek sötét üveg alapanyaga.

Energetikai szempontból nem kiemelkedő a pályamű, az energiahatékonyság növelésére tett javaslatok vázlatosak, nem kidolgozott. Az árnyékolás és napvédelem nem kielégítően megoldott. A tervezett épületek vizuális komfortja legnagyobbbrészt jó, az épületek nagy valószínűséggel átszellőztethetők. Az anyaghasználat környezeti hatása nem értékelhető, ugyanakkor látszólag racionális szerkezeteket alkalmaz a pályamű.

Nem kidolgozott a terv több programelem tekintetében sem (pl. doktori iskola stúdióinak, termeinek elhelyezése; oktatókat szolgáló terek struktúrája, könyvtár tanulást támogató terei). Elkülönítő és nem integráló az oktatói és hallgatói terek elhelyezése.

7. A DÍJAZOTT PÁLYAMŰVEK RANGSOROLÁSA

A 6.. fejezetben ismertetett értékelések alapján a Bíráló Bizottság az alábbi sorrendet állítja fel a pályaművek között:

- 1. díjazott: 5940 bírálati számú pályamű**
- 2. díjazott: 3687 bírálati számú pályamű**
- 3. díjazott 6721 bírálati számú pályamű**

A Bíráló Bizottság továbbá úgy döntött, hogy az alábbi pályaműveket rangsorolás nélkül megvételben részesíti:

0623 bírálati számú pályamű
0725 bírálati számú pályamű
1263 bírálati számú pályamű
4109 bírálati számú pályamű
5230 bírálati számú pályamű

8. A DÍJAK ÉS MEGVÉTELEK ELOSZTÁSA ÉS ENNEK RÖVID INDOKLÁSA

A Bíráló Bizottság a díjazottak részére kifizetendő összegeket az alábbiak szerint állapította meg:

Első díj: bruttó 5 millió Forint
Második díj: bruttó 4 millió Forint
Harmadik díj: bruttó 3 millió Forint

A Bíráló Bizottság a megvételben részesített pályaművek részére fizetendő megvételi összegeket az alábbiak szerint állapította meg:

Megvételi összegek egységesen: bruttó 1,5 millió Forint

9. A TERVPÁLYÁZAT HASZNOSÍTÁSÁNAK MÓDJÁRA ÉS LEHETŐSÉGEIRE TETT AJÁNLÁSOK

A Bíráló Bizottság a tervpályázatot érvényesnek és eredményesnek nyilvánítja és megállapítja, hogy a tervpályázaton első helyet elért pályamű alkalmas arra, hogy annak alapján a pályázó tervezői szolgáltatás megrendelésére vonatkozó hirdetmény közzététele nélkül lefolytatandó tárgyalásos közbeszerzési eljárásban ajánlattételre felhívásra kerüljön. A hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás szabályai szerint a közbeszerzési eljárás megindítható, a dokumentációban meghatározott vállalási feltételekkel a tervezői szolgáltatás szerződése megköthető, a Bíráló Bizottság alábbi ajánlása szerint:

A Bíráló Bizottság kizárólagosan az I. díjban részesített pályamű tervezőjét javasolja ajánlattételre való felhívásra. Az I. díjban részesített pályamű koncepciója, javasolt funkcionális, szerkezeti és technikai megoldásai alkalmasak arra, hogy a

továbbtervezés alapjául szolgáljon. A pályamű összetett és a kiírási feltételekben foglalt valamennyi kérdésre adott világos, kivitelezhető, költség- és kivitelezésük szempontjából időhatékony válaszai őt teszik alkalmassá arra, hogy továbbtervezésre ajánlja a Bíráló Bizottság.

A Bíráló Bizottság javasolja a BA képzés elszakíttóságának feloldását, a modellező műhelyeknél helyi raktározás biztosítását a Farkasdy-épület belső struktúrájának és újramodellezésének végiggondolását, a MOME Szíve eleganciáján túl a közösségi terek megtartó szerepének növelését. Javasolja a tervezőknek, hogy a többi díjazott és megvételtben részesített tervben lévő pozitív eszméket tegye magáévá, hogy a MOME Campus még alkalmasabb legyen kísérletezésre, változáskövetésre, flexibilitásra a találkozások lehetőségének fokozott biztosítására.

A Bíráló Bizottság rögzíti, hogy bármely más pályaműhöz a fentiekben megfogalmazott ajánlásokhoz hasonló, vagy ennél súlyosabb, nehezebben teljesíthető ajánlásokat fogalmazott volna meg.

Végezetül a Bíráló Bizottság felhívja az ajánlatkérő figyelmét, hogy a jelen zárójelentés - mint a szakmai bírálatokat rögzítő dokumentum - elkészítésekor a benyújtott pályaművek alkotóinak adatait a Titokgazda még nem ismertette. Amennyiben a Kormányrendelet 12.§ (3) bekezdése vagy 13.§-a szerinti kizáró ok az első díjazott pályamű szerzőjének kiléte után merül fel, a Bíráló Bizottság új tervpályázat kiírását javasolja.

Budapest, 2016. január 26.

Dr. Fürjes Balázs

Juhász Ákos

Kopek Gábor

Fülöp József

Finta Sándor

Tóth Csaba

Hapszné Tarcsafalvi Eszter

Turi Attila

Fegyvernek Sándor

Skardelli György

Ivánka Katalin

Barcza Dániel

Benczúr László